

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

3 neljännes 2019

LAKI JA EVANKELIUMI

Johdanto

Laki ja evankeliumi ovat kaksi korvaamatonta osaa Jumalan suunnitelmassa lunastaa langennut ihminen. Laki osoittaa synnin, ja evankeliumi pelastaa katuvan syntisen synnistä ja ikuisesta kuolemasta. Raamattu ei mainitse näitä kahta termiä ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa, mutta molemmat olivat jo olemassa ennen Eedeniä. Lisäksi, kun Vanha Testamentti ei mainitse sanaa evankeliumi, sen laaja ulottuvuus (Jumalan suuri rakkaus, armo, lupaukset, vanhurskautus ja pelastus) kyllästää jokaisen kirjan. Todellisuudessa jokainen Raamatun sivu antaa todisteita lunastussuunnitelmasta, jonka toteuttaa Jumalan Karitsa, joka ”oli edeltä tiedetty jo ennen maailman perustamista.” 1. Piet. 1:20. Suuressa rakkaudessaan ja armossaan Herra ”ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät...” Ef. 1:4.

Evankeliumi todistaa, että vanhurskautusta ja pelastusta ei myönnetä ihmisen ansioiden perusteella ja Jumalan armon ilmaisena lahjana. Tämä asia oli läsnä Eedenissä annetussa lupauksessa vaimon Siemenestä, joka polkisi rikki käärmeen pään (1. Moos. 3:15), yhtä hyvin kuin Aabrahamista annetussa todistuksessa ”... ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.” 1. Moos. 15:6. Vanhurskautuksen suurella aiheella, joka esitetään Uudessa Testamentissa, on perustuksensa Vanhassa testamentissa. Profeetta Habakuk esitti, että ”vanhurskas on elävä uskostansa.” Habakuk 2:4. Laki ja vevankeliumi on näin esitetty Vanhassa testamentissa toisiinsa kuuluvina.

Kuinka moni monista eri seurakunnista uskoo, että Vanha ja Uusi testamentti ovat täysin sopusoinnussa, opettaen, että pelastus saavutetaan armosta uskon kautta? Ei kovinkaan moni. Suuri osa opettaa, että on ollut kaksi eri järjestelmää, toinen patriarkkojen ja profeettojen aikaa varten (pelastus saavutettiin lain kuuliaisuuden kautta), ja toinen Uuden testamentin aikaa varten (pelastus armosta). Tämä on yksi monista erheistä, joita on levitetty ympäri maailman.

Profetian Henki sanoo: ”Vanhan ja Uuden testamentin välillä ei ole mitän ristiriitaa. Vanhassa testamentissa näemme evankeliumin tulevasta Vapahtajasta; Uudessa testamentissa näemme evankeliumin Vapahtajasta sellaisena, kuin profetiat ovat Hänet ennustaneet. Kun Vanha testamentti viittaa jatkuvasti todelliseen uhriin, Uusi testamentti osoittaa, että Vapahtaja, johon varjopalveluksen uhrit viittasivat, oli tullut. Juutalaisen aikakauden himmeää kirkkautta seurasi kirkkaampi, selvempi Kristuksen ajan kirkkaus.” –(Signs of the Times, July 29, 1886) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1095.

”Hyvillä töillä ei koskaan voida ansaita pelastusta, mutta ne ovat todistus uskosta, joka vaikuttaa rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Ja vaikkei iankaikkista palkkaa annetaakaan ansiosta, se on kuitenkin suhteellinen siihen työhön, jota tehdään Kristuksen armon avulla.” AT. s. 291.

Tämä ei ole ainoa ongelma. Seuraava ongelma on sen vastakohta – asetelma, että

Uuden testamentin kirjoittajat opettivat, että Jumalan laki on kumottu Jeesuksen kuoleman kautta ristillä, ja uskovat olevansa vapaita tottelemasta sitä. ”Mutta kertaakaan”, sisar White kirjoittaa, ”Kristus ei ole väittänyt, että Hänen tulonsa olisi kumonnut Jumalan lain vaatimukset. Päinvastoin, Viimeisessä sanomassaan seurakunnalleen, Patmoksentiellä, Hän lausuu siunauksen niille, jotka pitävät Hänen Isänsä lain: 'Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!' Ilm. 22:14.” –(Signs of the Times, July 29, 1886) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1095

”Hänen lakinsa on Hänen luonteensa ilmaus. Se on se taso, joka kaikkien niiden täytyy saavuttaa, jotka haluavat astua Jumalan valtakuntaan. Kenenkään ei tarvitse vaeltaa epätietoisuudessa... Jumalan lakia ei ole kumottu. Se pysyy voimassa halki ikuisien aikakausien. Kristuksen kuoleman kautta se tehtiin suureksi, ja synti paljastettiin sen oikeassa valossa.” *In Heavenly Places*, p. 137.

”Siveyslaki ei ole koskaan ollut kuva tai varjo. Se on ollut olemassa ennen ihmisen luomista, ja se pysyy niin kauan, kuin Jumalan valtaistuimella pysyy. Jumala ei voinut muuttaa tai poistaa yhtäkään lakinsa säädöstä pelastaakseen ihmisen; sillä laki on Hänen hallituksensa perustus. Se on muuttumaton, kumoamaton, ääretön ja iankaikkinen. Jotta ihminen voitaisiin pelastaa ja laki pitää kunnialla, Jumalan Pojan täytyi uhrata itsensä syntiuhrina. Hän, joka ei synnistä mitään tiennyt, tuli synniksi meidän tähtemme. Hän kuoli meidän puolestamme Golgatalla. Hänen kuolemansa osoittaa Jumalan ihmeellisen rakkauden ihmistä kohtaan ja Hänen lakinsa muuttumattomuuden.” *Review*

and Herald, April 22, 1902) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1097.

”Muistakaamme, että pelastus on aina annettu, ja vieläkin annetaan, armosta uskon kautta. Vanha ja Uusi testamentti eivät ole ristiriidassa keskenään, ja laki ja evankeliumi ovat täydessä sopusoinnussa keskenään. Laki määrittelee synnin, ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumi pelastaa katuvan syntisen synnistä. Ilman Jumalan lakia syntiä ei tuomita eikä armoa tarvita. Ne, jotka kieltävät lain voimassaolon, kieltävät epäsuorasti myös armon.

”Laki ja armo ovat täydellisessä sopusoinnussa. Ne tukevat toinen toistaan. Kaikessa majesteettisuudessaan laki kohtaa omantunnon, herättää syntisessä Kristuksen tarpeen syntien sovituksi. Evankeliumi tunnustaa lain voiman ja muuttumattomuuden. 'Mutta syntiä en olisi tullut muuten tuntemaan kuin lain kautta', Paavali julistaa. Synnin tunto, jonka laki saa aikaan, ajaa syntisen Vapahtajan luokse. Hädessään ihminen voi esittää asiansa Golgatan ristiin vedoten. Hän voi vaatia Kristuksen vanhurskautta; sillä se annetaan jokaiselle katuvalla syntiselle.” – (Review and Herald, April 22, 1902) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1096

Neljännän neljänneksen läksyt esittävät joitain käsitteitä apostoli Paavalin kirjeistä

lakia koskien, joita voi olla vaikea käsittää. Mutta on tärkeää tutkistella niitä helpommin ymmärrettävien aiheiden kanssa. Kun tutkistelimme kaikkia näitä aiheita, rukoilkaamme valoa ja liittäkäämme kaikki niihin totuuskohtiin Ilmestyskirjassa, jotka koskevat uskollista jäännöstä: ”Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.” ”Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” Ilm. 12:17; 14:12.

Nämä hyvin tärkeät Raamatun aiheet – laki ja evankeliumi – ovat oleellinen osa lunastussuunnitelmaa, siksi on olennaista saada niistä luja käsitys tällä hetkellä. Käyttäkäämme hyväksi tilaisuutta, rukoilkaamme jumalallista johdatusta ja pyytäkäämme nöyrästi viisautta, että näiden läksyjen tutkistelu koituisi suureksi siunaukseksi jokaiselle uskovalle.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret sekä saarnaajaosasto

Tänään kootaan erikoissapattikolehti pääkonferenssin nuoriso-osaston hyväksi. Jumala siunatkoon sinun rakastavan uhrilahjasi Hänelle!

1

Sapattina 6. kesäkuuta 2019

Evankeliumi Eedenissä

”Ihmisen lankeemuksesta lähtien Kristus oli toiminut totuuden Ilmoittajana maailmalle. Häneltä me saamme katoamattoman siemenen, 'Jumalan elävän ja pysyvän sanan' (1. Piet. 1:23). Kristus kylvi evankeliumin siementä jo siinä ensimmäisessä lupauksessa, joka annettiin langenneelle ihmissuvullemme Eedenissä.” KV. s. 19.

Jumalan siunaus

1. Sen lisäksi, että Herra antoi elämän ihmiselle Eedenissä, mitä muuta Hän antoi? Mihin ihanaan ympäristöön Hän hänet asetti?

1. Moos. 1:28 Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet."

1. Moos. 2:8,9 Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun.

”Adam oli kruunattu kuningas Eedenissä. Hänelle annettiin hallintavalta kaikkiin eläviin olentoihin, jotka Jumala oli luonut. Herra siunasi Aadamia ja Eevaa sellaisella älykkyydellä, jota Hän ei ollut antanut millekään muulle luomalleen olennolle. Hän teki Adamista laillisen hallitsijan kättensä toille.” *God’s Amazing Grace*, p. 40.

”Herra asetti ensimmäiset vanhempamme Eedenin puutarhaan. Hän ympäröi heidät

kaikella, mikä voi edistää heidän onnellisuuttaan, ja Hän käski heitä tunnustamaan Hänet kaiken omistajaksi. Hän kasvatti paratiisiin kaikkinaisia puita, jotka miellyttivät silmää tai tarjosivat hyvää syötävää...” *Counsels on Stewardship*, p. 65.

2. Mikä suuri vastuu hänelle annettiin? Mihin jumalalliseen kieltoon alistuminen kuvaisi hänen uskollisuutta ja kuuliaisuuttaan ja auttaisi häntä kasvamaan hengellisesti? Oliko tämä jumalallinen sääntö jotenkin vaikea noudattaa paratiisissa, joka oli täynnä herkullisia hedelmiä?

1. Moos. 2:15-17. Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman."

”Pyhä pari oli hyvin onnellinen Eedenissä. Heille oli annettu rajaton valta kaikkeen elolliseen nähden. Leijona ja karitsa leikkivät rauhaisasti yhdessä heidän lähellä tai lepäsivät heidän jalkojensa juuressa. Kaikenväriset linnut lentelivät puiden ja kukkien lomassa Aadamin ja Eevan ympärillä, kun niiden kaunis laulu kaikui puiden lomitse niiden ylistäessä Luojaansa.

Keskellä paratiisia, lähellä elämänpuuta, oli hyvän ja pahan tiedon puu. Siitä puusta Herra kielsi ensimmäisiä vanhempiamme syömästä tai edes koskettamasta sitä, tai he kuolisivat. Hän kertoi heille, että he voisivat syödä vapaasti kaikista paratiisin puista, paitsi yhdestä; jos he siitä söisivät, he varmasti kuolisivat.” *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 35.

Kiusaus ja lankeemus

3. Minkä johdattelevan kysymyksen kiusaaja lausui, kun vaimo lähestyi kiellettyä puuta? Minkä valheen pettäjä kertoi?

1. Moos. 3:1,4,5. Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista?'" ... Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan."

”Saatana esitti ajatuksen, että syömällä kielletystä puusta he saisivat uutta ja korkeampaa tietoa, kuin mitä heille siihen mennessä oli annettu. Se on ollut hänen erityinen, menestyksekkäs työnsä aina siitä lähtien, kun hän lankesi, johtaa ihmisiä urkkimaan Kaikkivaltiaan salaisuuksia, eikä tyytyä siihen, minkä Jumala on ilmaissut, eikä totella tarkkaan sitä, mitä Hän on käsenyt. Hän johtaisi heidät tottelemattomuuteen Jumalan käskyjä kohtaan ja saisi heidät uskomaan, että he pääsisivät ihmeelliselle tiedon tasolle, mikä on pelkkää otaksuntaa ja kurjaa petosta. He eivät ymmärrä sitä, mitä Jumala on paljastanut, ja rikkovat Hänen nimenomaista käskyään; he haluavat viisautta, riippumattomuutta Jumalasta ja ymmärrystä siitä, minkä Jumala on katsonut hyväksi pidättää kuolevaisilta. He ylpeilevät edistyneistä

ajatuksistaan ja ihailevat omaa turhaa filosofiaansa, joka on kuitenkin kuin keskiyön pimeys verrattuna oikeaan tietoon. He aina vain oppivat, mutta eivät pääse koskaan todellisen tiedon tuntemukseen.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 40, 41.

4. Kuinka vaimo reagoi siihen, minkä ymmärsi olevan ihana mahdollisuus?

Mikä oli traaginen seuraus ensimmäisen parin tottelemattomuudesta?

Jes. 43:27, alkuosa. Jo sinun esi-isäsi teki syntiä,

1. Moos. 3:6,7. Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi. Silloin aukenivat heidän molempain silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

”Meidän esivanhempamme joutuivat synnin tielle tyydyttämällä haluaan saada tietoa, minkä Jumala oli heiltä pidättänyt. Yrittäessään saavuttaa tämän tiedon he menettivät kaiken, mikä oli todella omistamisen arvoista. Jos Aadam ja Eeva eivät olisi milloinkaan koskeneet kiellettyyn puuhun, olisi Jumala antanut heille todellista tietoa, missä ei olisi ollut synnin kirousta, tietoa, mikä olisi tuonut heille iankaikkisen ilon. Ainoa, mitä he saavuttivat kallistamalla korvansa kiusaajalle, oli, että he saivat tehdä tuttavuutta synnin ja sen seurausten kanssa. Tottelemattomuus vieroitti koko ihmiskunnan Jumalasta ja erotti maan taivaasta.” KSL. s. 398.

5. Mitä muita seurauksia siitä tuli? Mitä Jumala antoi heille vaatteiksi, kuvaten Kristuksen sovitusverta?

1. Moos. 3:9,10,21. Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: "Missä olet?" Hän vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja sentähden minä lymysin."

Sak. 3:4. Niin tämä lausui ja sanoi näin niille, jotka seisoivat hänen edessänsä: "Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä." Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin."

”Ollessaan viattomia ja pyhiä he olivat iloisina tervehtineet Luojaansa, kun tämä lähestyi heitä, mutta nyt he pakenivat kauhuissaan ja koettivat piiloutua paratiisin kaukaisimpaan sopukkaan.” PP: s. 37.

”Viikunapuunlehtivaate ei voi koskaan peittää meidän alastomuuttamme. Synti täytyy poistaa, ja Kristuksen vanhurskauden vaateen täytyy peittää Jumalan lain rikkojan. Sitten, kun Herra katsoo uskovaan syntistä, Hän ei näe viikunapuunlehden peittävän häntä, vaan Kristuksen oman vanhurskauden vaateen, mikä on täydellinen kuuliaisuus Jehovan laille. Ihminen on kätkenyt alastomuutensa, ei viikunapuunlehtivaateen alle, vaan Kristuksen vanhurskauden vaateen alle.” *The Upward Look*, p. 378.

Varotoimenpide

6. Mikä oli välttämätöntä, ettei mies ja vaimo tulleet ikuisiksi lainrikkokijiksi?

1. Moos. 3:22-24. *Ja Herra Jumala sanoi: "Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!" Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisiin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.*

”Jumala ilmoitti heille, että heidän täytyi menettää Eden kotinsa. He olivat suostuneet Saatanan petokseen ja uskoneet Saatanan puheen, että Jumala valehtelisi. Rikkomuksellaan he olivat avanneet Saatanalle tien päästä heidän puheilleen entistä helpommin. Heidän ei ollut turvallista jäädä Eedenin puutarhaan, etteivät he syntisessä tilassaan pääsisi elämän puun luo ja vahvistaisi syntistä elämää ikiajoiksi. He pyysivät hartaasti saada jäädä Eedeniin, vaikka he tunnustavatkin menettäneensä kaiken oikeuden tuohon autuaalliseen olotilaan. He lupasivat tulevaisuudessa osoittaa Jumalalle ehdotonta kuuliaisuutta. Jumala selitti heille, että langetessaan viattomuudesta syntiin he eivät sillä suinkaan saaneet väkevyyttä, vaan suuren heikkouden. He eivät olleet säilyttäneet koskemattomuuttaan ollessaan pyhän, onnellisen viattomuuden tilassa, ja paljon vähemmän heillä tulisi olemaan voimaa pysyä uskollisina ja kuuliaisina ollessaan tietoisesti syntisyyden tilassa. Heidän sielunsa oli mitä suurimmassa ahdistuksessa ja omantunnontuskissa. Nyt he käsittivät, että synnin palkka oli kuolema.” LH. s. 29,30.

Lupaus tulevasta Lunastajasta

7. Missä kauniissa lupauksessa Herra esitti ihmiskunnan lunastuksen Saatanan orjuudesta, synnistä ja kuolemasta?

1. Moos. 3:15. *Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.”*

Ilm. 5:9. ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista

”Ensimmäinen viittaus tähän toivon annettiin Aadamille ja Eevalle sen tuomion yhteydessä, jonka Herra julisti saatanalle heidän kuultensa: »Minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän» (1 Moos. 3:15). Näiden sanojen kuuleminen herätti toivoa tuossa syntiin langenneessa ihmisparissa, sillä he käsittivät, että ennustus saatanan vallan murtamisesta sisälsi myös lupauksen vapautuksesta, joka saataisiin rikkomuksen aiheuttamasta turmiosta. Vaikka he joutuisivatkin kärsimään vastustajansa vallan alaisina, johon hän viettelevällä vaikutuksellaan oli saanut heidät lankeamaan heidän rikottuaan selvää Herran käskyä vastaan, ei heidän kuitenkaan tarvinnut vaipua täydelliseen epätoivoon. Jumalan Poika tarjoutui sovittamaan omalla verellään heidän rikkomuksensa. Heille suotaisiin

koetusaika, jonka kuluessa he uskomalla Kristuksen pelastavaan voimaan voisivat jälleen tulla Jumalan lapsiksi.” PK. s. 471.

Lisätutkisteluksi

”Vapahtajan tulemus oli ennustettu Eedenissä. Kun Aadam ja Eeva ensimmäistä kertaa kuulivat lupauksen, he odottivat sen pian täyttyvän. He toivottivat iloiten tervetulleeksi esikoispoikansa, toivoen, että hän olis Vapauttaja. Mutta lupauksen täytyminen viipyi. Ne, jotka ensin sen saivat, kuolivat näkemättä sen täyttymistä. Eenokin päivistä lähtien lupausta toistivat patriarkat ja profeetat, pitäen toivoa yllä Hänen ilmestymisestään, ja kuitenkin Hän ei tullut. Danielin profetia paljasti Hänen tulemuksensa ajan, mutta kaikki eivät tulkinneet sanomaa oikein. ...Mutta niin kuin tähdet kiertävät niille osoitetulla radallaan, Jumalan tarkoitukset eivät tunne kiirettä eikä myöhästymistä.” –*Christ Triumphant*, p. 34; *A Call to Stand Apart*, p. 5.

2

Sapattina 13. heinäkuuta 2019

Esikoisen uhraaminen

”Herra antoi Kainille ja Aabelille ohjeita uhreista, joita heidän piti Hänelle tuoda. Aabel, lampaiden pitäjä, totteli Herran ohjetta ja toi karitsan uhrinaan. Tämä karitsa, joka teurastettiin, kuvasi Jumalan Karitsaa, joka teurastettaisiin maailman syntien tähden. Kain toi uhrinaan omia tuottamiaan maan hedelmiä. Hän ei halunnut olla riippuvainen Aabelista tuodakseen uhrin. Hän ei menisi Aabelin luokse pyytämään karitsaa. Hän piti omia töitään täydellisinä ja toi ne Jumalalle.” *Christ Triumphant*, s. 35.

1. Ketkä olivat kaksi ensimmäistä lasta, jotka syntyivät maailmaan? Mitä he tekivät työkseen isompina?

1. Moos. 4:1,2. Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin ja sanoi: "Minä olen saanut pojan Herran avulla." Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista tuli lampuri, mutta Kainista peltomies.

”Kain ja Aabel, Aadamin pojat, olivat luonteeltaan kovin erilaisia. Aabel oli mieleltään uskollinen Jumalalle. Hänen mielestään Jumala suhtautui syntiin langenneeseen ihmissukuun oikeamielisesti ja armollisesti, ja kiitollisena hän omaksui pelastustoivon. Mutta Kain oli kapinamielinen ja napisi Jumalaa vastaan sen johdosta, että tämä oli kironnut maan ja ihmissuvun Aadamin synnin vuoksi. Hän päästi mielensä ajautumaan samalle ladulle, joka johti saatanan lankeemukseen — omahyväisiin kuvitteluihin ja Jumalan oikeamielisyyden ja arvovallan epäilyyn.” PP. s. 52.

Aabelin uhri vastakohtana Kainin uhrille

2. Nähdessä jumalallisen lain valossa, mitä Aabel uhraisi Jumalalle? Mitä

se osoitti hänestä?

1. Moos. 4:4. ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen;

Room. 2:14,15. Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä -

”Kain piti itseään vanhurskaana, ja kun hän tuli Jumalan luo, hän toi mukanaan vain kiitosuhrin. Hän ei esittänyt mitään synnintunnustusta eikä myöntänyt tarvitsevansa mitään armoa. Mutta Aabel toi Jumalalle veriuhrin, joka viittasi Jumalan Karitsaan. Hän tuli syntisenä ja tunnusti olevansa kadotettu. Hänen ainoa toivonsa oli ansaitsematon Jumalan rakkaus. Herra katsoi hänen uhrilahjansa puoleen, mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Jumalalle kelpaamisen ensimmäisenä edellytyksenä on, että tunnemme tarpeemme ja tunnustamme puutteellisuutemme ja syntimme. »Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta» (Matt. 5:3).” KV. s. 106.

3. Oliko hänen veljellään sama luottamus Herraan? Kieltäytyen tottelemasta Hänen tahtoaan, kenelle Kain antoi mielensä hallintavallan?

1. Moos. 4:6,7. Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy? Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

”Kain puhui Aabelin kanssa uhreista ja syytti Jumalaa puolueelliseksi. Aabel puhui sovittelevasti veljelleen, toistaen hänelle sanat Jumalan käskystä, joka oli annettu heille molemmille Hänen vaatimistaan uhreista. Kainia suututti, koska hänen nuorempi veljensä rohkeni opettaa häntä. Hän salli kateuden täyttää sydämensä. Hän vihasi veljeään, koska hän oli otollisempi. Kun Kain pohti asiaa, viha kasvoi hänessä.” –*Christ Triumphant*, p. 35.

”Herra näki Kainin vihan. Hän näki hänen kasvojensa synkkenevän. Tämä paljastaa, kuinka tarkasti Herra huomaa jokaisen teon, aikeen ja tarkoituksen, jopa kasvojen ilmeen. Se ilmaisee hänen kieltäytymisensä tekemästä Jumalan tahtoa, vaikka ihminen ei sanoisi mitään.” *Conflict and Courage*, p. 26.

4. Ollen täynnä synkkyyttä ja vihaa, mitä Kain teki veljelleen? Kuinka pitkälle hän meni pahan palvelemisessa?

1. Moos. 4:8. Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle." Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet.

”Hän näki virheensä uhratessaan vain omia tuotteitaan Herran edessä, ilman sopivan karitsan uhrausta, mutta hän päätti puolustaa näkemystään ja tuomita Aabelin. Saatana työskenteli hänen kauttaan saaden hänet haluamaan tappamaan veljensä.” –*Christ Triumphant*, p. 35.

”Vaikka Aadam ja Eeva kertoivat murheellisina lapsilleen surullisen kertomuksen lankeemuksesta, heidän perheestään tuli jakaantunut perhe. Kain valitsi Saatanan palvelemisen, Aabel Jumalan palvelemisen. Kain tappoi veljensä Aabelin, koska ei halunnut seurata hänen esimerkkiään.” *The Upward Look*, p. 41.

Vanhurskauden lahja

5. Vaikka Kain vihasi veljeään ja tappoi hänet, miten Jeesus tarkasteli Aabelia ja hänen vuodatettua vertaan? Millä perusteella Herra piti Aabelia vanhurskaana – hänen omien tekojensa vai Kristuksen ansioiden perusteella?

Matt. 23:35. että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte tempelin ja alttarin välillä.

Luuk. 18:19. Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin.

”Aabel, ensimmäinen kristitty Aadamin lapsista, kuoli marttyyrinä.” *Thoughts from the Mount of Blessing*, p. 33.

”Aabel uskoi Kristukseen, ja hänet pelastettiin Hänen voimansa kautta, niin kuin Pietari tai Paavali.” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 392.

”Täydessä uskossa tulevaan Messiaaseen ja nöyrällä kunnioituksella hän [Aabel] toi uhrinsa. Jumala kunnioitti hänen uhriaan. Tuli lankeaa taivaasta ja kuluttaa Aabelin uhrin.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 48.

”Patriarkat, profeetat ja marttyyrit aina vanhurskaasta Aabelista lähtien, odottivat tulevaa Vapahtajaa, ja he osoittivat uskonsa Häneen uhreilla ja uhrilahjoilla. Eläinten uhraaminen kuvasi Jumalan rakkaan Pojan synnitöntä uhria ja viittasi eteenpäin Hänen kuolemaansa ristillä.” *Bible Echo and Signs of the Times*, July 15, 1893.

6. Mikä sai Aabelin uhraamaan niin erinomaisen uhrin Jumalalle? Mitä ihmiseltä vaaditaan, jotta hän saisi anteeksiannon?

Hebr. 11:4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.

Hebr. 9:22. Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista.

”»Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain» (Hebr. 11:4). Aabel käsitti lunastuksen suuret periaatteet. Hän ymmärsi olevansa syntinen ja tajusi synnin ja sen seurauksen, kuoleman, erottavan hänet Jumalan yhteydestä. Hän toi teurastetun uhrieläimen, uhratun elämän, ja tunnusti siten, että rikotun lain vaatimukset olivat oikeutettuja. Veren vuodattaminen siirsi hänen katseensa tulevaan uhriin, Golgatan ristillä kuolevaan Kristukseen, ja luottamalla siellä suoritettavaan sovitukseseen hän sai todistuksen vanhurskaudesta ja uhrinsa hyväksymisestä. Kain

olisi voinut oppia ja omaksua nämä totuudet yhtä hyvin kuin Aabelkin. Ei hän ollut minkään mielivaltaisen suunnitelman uhri. Ei Jumala ollut ennalta valinnut toista veljeä hyväksyttäväksi ja toista hyljättäväksi. Aabel valitsi uskon ja kuuliaisuuden, Kain epäuskon ja kapinallisuuden. Tämä ratkaisi kummankin kohtalon.” PP. s. 53,54.

7. Katsoen tätä kokemusta, mitä meidän tulee oppia Aabelista, kuinka saadaan vanhurskaus ja hyvä todistus? Kenen veri, joka on arvokkaampi kuin Aabelin veri, saa aikaan ihmisen vanhurskauttamisen ja pelastuksen?

Hebr. 12:24. ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

Matt. 26:28. sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

Joh. 1:12. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä,

”Kiitos Jumalan, että Hän, joka vuodatti verensä meidän tähtemme, elää anoakseen, elää tehdäkseen välitystyötä jokaisen sielun hyväksi, joka ottaa Hänet vastaan. 'Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' 1. Joh. 1:9. Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Se lupaa enemmän kuin Aabelin veri, sillä Kristus yhä elää ja tekee välitystyötä meidän hyväksemme. Meidän täytyy aina pitää silmiemme edessä Jeesuksen veren voima. Tämä elämää puhdistava, elämää ylläpitävä veri, liitettynä elävään uskoon, on meidän toivomme. Meidän täytyy oppia ymmärtämään sen mittamaton arvo, sillä se puhuu meille vain, jos me uskon kautta tartumme siihen, pitäen omantuntomme puhtaana, ja säilytämme rauhan Jumalan kanssa.” –*Our High Calling*, p. 47.

Lisätutkisteluksi

”Kain ja Aabel edustavat kahta ihmisluokkaa, joita maailmassa on ajan loppuun asti. Toinen niistä turvautuu synnin sovituksi säädettyyn uhriin, toinen luottaa omiin ansioihinsa, ja koska viimeainittujen uhrilahjaan ei sisälly mitään jumalallisen välittäjän ansiota, se ei pysty saattamaan ihmistä Jumalan suosioon. Rikkomuksemme voidaan antaa anteeksi vain Jeesuksen ansioiden perusteella. Ne, jotka eivät tunne tarvitsevansa Kristuksen veren ansiota vaan katsovat voivansa hankkia Jumalan hyväksymisen pelkästään omilla teoillaan ilman jumalallista armoa, erehtyvät Kainin tavoin. He ovat tuomion alaisia, elleivät hyväksy puhdistavaa sovinto verta. Millään muulla keinoin heitä ei voida vapauttaa synnin orjuudesta.” PP. s. 54.

Lupaus, johon sisältyy vala

”Aabraham on nyt täydellisesti ja jalosti kestänyt koetuksen ja uskollisuudellaan paikannut aiempaa luottamuksen puutetta Jumalaan, ottaessaan Haagarin vaimokseen. Kun Aabraham oli osoittanut uskonsa ja luottamuksensa, Jumala uudisti lupauksensa hänelle. 'Ja Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sen tähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit minun äänelleni kuuliainen.' 1. Moos. 22:15-18.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 101

1. Mikä oli ensimmäinen käsky Herralta Aabrahamille, minkä Raamattu kertoo? Ja myöhemmin, pyysikö Herra koskaan keneltäkään ihmiseltä yhtä suurta uhrausta, kuin mitä Hän Aabrahamilta vaati?

1. Moos. 12:1,4 Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan... Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssansa. Abram oli Harranista lähtiessänsä seitsemänkymmenen viiden vuoden vanha.

1. Moos. 22:1-3 Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Ja hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon." Varhain seuraavana aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaansa sekä poikansa Iisakin, ja halottuaan polttouhripuita hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut.

”Aabrahamin tuli jättää maansa ja isänsä koti ja mennä vieraaseen maahan esitelläkseen onnistuneesti uuden järjestyksen perhekunnalleen. ...Se voitiin tehdä vain vaalien perheuskontoa. Mutta se ei ollut Aabrahamille mahdollista, kun hän oli epäjumalia palvovan kansansa ja ystäviensä keskellä. Hänen täytyi Jumalan käskystä lähteä yksin ja kuunnella Kristuksen, Israelin Johtajan ääntä. ...Aabraham päätti totella Jumalan lakia, ja Herra tiesi, että hän ei pettäisi pyhää luottamusta, ei antautuisi muiden johdettavaksi kuin Hänen, jota hän tunsii velvollisuudekseen totella.” *Fundamentals of Christian Education*, pp. 286, 287.

”Tämä Aabrahamin uskonteko on kerrottu meidän hyödyksemme. Se opettaa meille suuren läksyn luottamuksesta Jumalan vaatimuksiin, vaikka ne olisivat kuinka viiltäviä; ja se opettaa lapsille täydellistä alistumista vanhemmilleen ja Jumalalle. Aabrahamin kuuliaisuuden kautta meille opetetaan, että mikään ei ole liian

kallisarvoista Jumalalle annettavaksi.” –(Signs of the Times, January 27, 1887) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, p. 1094.

Aabrahamin uskollisuus ja kuuliaisuus

2. Osoittiko Aabraham kuuliaisuuttaan Jumalalle vain lähtiessään Uurista? Mitä on toteen näytetty siitä tavasta, miten Aabraham vastasi moniin Herran käskyihin?

Hebr. 11:8. Uskon kautta oli Aabraham kuuliasuus, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

Neh. 9:7,8, alkuosa Sinä olet Herra Jumala, joka valitsit Abramia ja veit hänet pois Kaldean Uurista ja annoit hänelle nimen Aabraham. Ja sinä havaitisit hänen sydämensä uskolliseksi sinua kohtaan, ...

1. Moos. 26:5. sentähden että Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani."

”Aabrahamista mainitaan, että »häntä sanottiin Jumalan ystäväksi» ja »että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka uskovat» (Jaak. 2:23; Room. 4:11). Jumala itse todistaa tästä uskollisesta patriarkasta: »Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani.» Ja edelleen: »Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen jälkeensä, noudattamaan Herran tietä ja tekemään sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut.» Aabraham kutsuttiin suureen kunniaan, olemaan sen kansan kantaisänä, joka vastaisina vuosisatoina varjeli ja säilyttäisi Jumalan totuuden maailmaa varten - sen kansan, josta luvattu Messias oli tuleva maan kaikkien kansojen siunaukseksi. ... Aabraham ei poikkeaisi totuudesta itsekkäille poluilleen. Hän noudattaisi lakia ja toimisi oikeamielisesti ja vanhurskaasti. Ja Herran pelon lisäksi hän harjoittaisi uskontoa kodissaan. Hän opettaisi perheelleen vanhurskautta. Jumalan laki olisi hänen taloutensa ohjeena.” PP. s. 121,122.

3. Miksikä Aabrahamin kuuliaisuus jumalallisille käskyille lasketaan? Mikä arvokas Hengen hedelmä teki sen mahdolliseksi?

1. Moos. 15:5,6. Ja hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea." Ja hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä." Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

Jaak. 2:23, ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.

”Ilman Kristuksen armoa syntinen on toivottomassa tilassa, hänen hyväkseen ei voida tehdä mitään; mutta jumalallisen armon kautta hän saa yliluonnollisen voiman. ...Hänen hyväkseen luetun Kristuksen armon kautta synti paljastetaan vihattavassa luonteessaan, ja lopulta ajetaan ulos sielun tempelistä. Armon kautta me olemme

päässeet osallisiksi Kristuksesta, jotta osallistuisimme Hänen kanssaan pelastustyöhön. Usko on se ehto, jolla Jumala on nähnyt hyväksi luvata anteeksiannon syntiselle; ei siksi, että uskossa olisi mitään niin hyvää, että sillä ansaitsisi pelastuksen, vaan koska usko voi tarttua Kristuksen ansioihin, pelastukseksi synnistä. ...'Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi;' Room. 4:3-5." *Selected Messages*, vol. 1, pp. 366, 367.

Hengellisten arvojen jakaminen toisten kanssa

4. Mitä Aabraham opetti lapsilleen ja taloudelleen? Mitä suuria lupauksia Herra antoi hänelle ja hänen jälkeläisilleen?

1. Moos. 18:18,19. Onhan Aabrahamista tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansakunnat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi. Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen jälkeensä, noudattamaan Herran tietä ja tekemään sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut."

1. Moos. 22:18. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sentähden että olit minun äänelleni kuuliainen."

1. Moos. 26:4. Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja annan jälkeläisillesi kaikki nämä maat, ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä,

"Aabraham oli Jumalan suosiossa. Herra sanoi: 'Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen jälkeensä, noudattamaan Herran tietä ja tekemään sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on.' Jumalan kunnioitti Aabrahamia, koska hän piti perheuskontoa ja vaali Herran pelkoa koko taloudessaan. Jumala sanoo: 'Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi' – tässä ei petetä pyhää luottamusta hänen puoleltaan, ei alistuta kenellekään muulle kuin Jumalalle; on laki, ja Aabraham pitää sen; mikään sokea kiintymys ei peitä hänen oikeudentajuaan eikä ole ristiriidassa Jumalan ja hänen lastensa sielujen välissä; halujen hemmottelu, mikä on julmuutta, ei johda Aabrahamia harhaan." *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 547, 548.

5. Vanhurskautettuna uskovana, mitä patriarkka etsi muuttaessaan paikasta toiseen? Mitä se paljasti, että hän rakensi alttareita kaikkialle, minne hän meni?

1. Moos. 12:7,8 Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan." Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli hänelle ilmestynyt. Sieltä hän siirtyi edemmäksi vuoristoon, itään päin Beetelistä, ja pystytti telttansa, niin että Beetel oli lännessä ja Ai idässä, ja hän rakensi sinne alttarin

Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä.

1. Moos. 13:4. siihen paikkaan, johon hän ennen oli rakentanut alttarin; ja Abram huusi siinä avuksi Herran nimeä.

”Teidän kotinne on maailma pienoiskoossa. ...Teidän pitää päättää, valitsevatko teidän lapsenne palvella Jumalaa vai mammonaa, iankaikkinen elämä vai iankaikkinen kuolema. ... Niin kuin patriarkat muinoin, niin niidenkin, jotka tunnustavat rakastavansa Jumalaa, tulisi pystyttää alttari Hänelle, siellä, minne he vain pystyttävät telttansa. ... Hoitakoon isä perheen pappina aamu- ja iltahartauden Jumalan alttarilla, vaimon ja lasten yhtyessä rukoukseen ja ylistykseen. Sellaisessa taloudessa Jeesus haluaa asua.” –*My Life Today*, p. 33.

Jumalan liitto ja vala

6. Minkä vakuutuksen Jumala antoi Aabrahamille ja siten kaikille uskoville?

1. Moos. 22:16,17. ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

Hebr. 6:13,14,17. Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vanna, ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan, ja enentämällä minä sinut enennän"; ... Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla,

”Moorian vuorella Jumala jälleen uudisti liittonsa ja vahvisti juhlallisella valalla siunauksen Aabrahamille ja hänen siemenelleen kaikkina tulevina sukupolvina: »Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sen tähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sen tähden että olit minun äänelleni kuuliainen.»” PP. s. 132.

7. Minkä luonteisia olivat ne siunaukset, joita Herra lupasi Aabrahamille ja hänen siemenelleen? Kuka on totinen Jälkeläinen, pelastuksen evankeliumin kantaja?

Room. 4:13. Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta.

Gal. 3:16. Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus.

”Aabraham itsekin pääsisi osalliseksi perinnöstä. ...Aabrahamille ja hänen siemenelleen luvattu lahja ei käsittänyt vain Kanaania vaan koko maan. Apostoli

sanoo siitä: »Se lupaus, että Abraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta» (Room. 4: 13). Ja Raamattu opettaa selvästi, että Abrahamille annettujen lupauksen tulee täyttyä Kristuksen kautta. Kaikki, jotka ovat Kristuksen, ovat »Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan» - osallisia »turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön» - saaden perinnökseen synnin kirouksesta vapautetun maan (Gal. 3:29; 1 Piet. 1:4). Sillä »valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle», ja »nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta» (Dan. 7: 27; Ps. 37: 11).” PP. s. 149.

Lisätutkisteluksi

”Vanhurskaus on kuuliaisuutta laille. Laki vaatii vanhurskautta, ja sen syntinen on velkaa laille; mutta hän ei pysty siihen. Ainoa tapa saada vanhurskaus on uskon kautta. Uskon kautta hän voi tuoda Jumalalle Kristuksen ansiot, ja Herra korvaa syntisen velan Poikansa kuuliaisuudella. Kristuksen vanhurskaus hyväksytään ihmisen epäonnistumisen sijaan, ja Jumala ottaa vastaan ja vanhurskauttaa katuvan, uskovan sielun ja antaa hänelle anteeksi ja kohtelee häntä, niin kuin hän olisi vanhurskas, ja rakastaa häntä, niin kuin Hän rakastaa omaa Poikaansa. Näin usko luetaan vanhurskaudeksi; ja sielu, joka on saanut anteeksi kulkee armosta armoon, valosta suurempaan valoon.” –*Selected Messages*, book 1, p. 367.

”Isä on perheensä lainsäätävä, ja hänen on Abrahamin tavoin asetettava Jumalan laki kotinsa ohjeeksi. Jumala sanoi Abrahamista: »Minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä.» Ei olisi synnillistä välinpitämättömyyttä pahan estämiseen nähden, ei leväperäistä, epäviisasta, myötämielistä suosikkijärjestelmää eikä luopumista vakaasta velvollisuudesta väärän hellyyden vaatimusten hyväksi. Abraham ei ainoastaan antanut oikeaa opetusta, vaan hän tuki oikeamielisten ja vanhurskaiden lakien arvovaltaa. Jumala on antanut meille lakeja oppaaksemme. Lasten ei saa antaa poiketa Jumalan sanan viitoittamalta turvalliselta tieltä vaarallisille teille, jotka ovat suojattomia joka puolelta. Ystävällisesti, mutta päättävästi, hellittämättömin ponnistuksin ja rukoillen on koettava vastustaa heidän mielettömiä toivomuksiaan ja evättävä heidän mielihalujansa.” KSL. s. 362,363.

4

Sapattina 27. heinäkuuta 2019

Kuvaus Kristuksesta

”Joosef kuvaa Kristusta. ...Joosefin turmeltumattomuutta ja hyveellisyyttä vastaan oli hyökätty rajusti, ja nainen, joka halusi johtaa hänet harhaan, ei onnistunut aikeissaan, ja siksi hän vihasi vahvasti sitä hyveellisyyttä ja turmeltumattomuutta, jota hän ei voinut pilata, ja hän antoi väärän todistuksen Joosefista. Viaton kärsi oikeamielisyytensä tähden. Hänet heitettiin vankilaan hyveellisyytensä tähden.

Joosefin myivät vihollisen orjaksi hänen omat veljensä pienestä rahasummasta. Jumalan Pojan myi vihollisen käsiin Hänen oma opetuslapsensa. Jeesus oli sävyisä ja pyhä. Hänen elämänsä oli vertaansa vailla olevaa kieltäymystä, hyvyyttä ja pyhyyttä. Hän ei syyllistynyt mihinkään vääryyteen. Kuitenkin väärät todistajat, jotka oli palkattu, todistivat Häntä vastaan. Häntä vihattiin, koska Hän oli uskollisesti nuhdellut synnistä ja vääryydestä. Joosefin veljet riisuivat häneltä monivärisen viitan. Jeesuksen mestaatit heittivät arpa Hänen saumattomasta viitastaan.” *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 174; *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, p. 1096.

Joosef sellaisena, kuin hänen veljensä hänet näkivät

1. Mitä me tiedämme Joosefin nuoruudesta ja hänen teoistaan, kun hän vielä asui kotona perheensä luona? Millaisena hänen veljensä häntä pitivät?

1. Moos. 37:2, alkuosa, 4. Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha, oli hän veljensä kanssa lampaita paimentamassa;... Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he häntä eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti.

”Yksi pojista oli kuitenkin luonteeltaan täysin poikkeuksellinen — Raakelin vanhempi poika Joosef, jonka harvinainen ulkonainen kauneus näytti vain heijastavan mielen ja sydämen sisäistä kauneutta. Tuossa puhtaassa, vilkkaassa ja iloissa poikasessa ilmeni myös siveellistä vakavuutta ja lujuuutta. Hän otti vaarin isänsä opetuksista ja totteli mielellään Jumalaa. Ominaisuudet, jotka myöhemmin olivat hänelle luonteenomaisia Egyptissä — ystävällisyys, uskollisuus ja totuudellisuus — ilmenivät jo hänen kotoisessa arkielämässään. Äidin kuoleman jälkeen hänen rakkautensa isään tuli entistä läheisemmäksi, ja Jaakob puolestaan kiintyi sydämestään tähän vanhalla iällä samaansa lapseen. Hän »rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiansa.»” PP. s. 188.

2. Mikä muu sai hänen veljensä vihaamaan häntä? Oliko hänen syytään, että hänen ja hänen veljiensä suhteet huononivat päivä päivältä?

1. Moos. 37:5. Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän.

Apt. 7:9, alkuosa Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin.

”Joosefin veljet torjuivat hänet työkeästi. Hän kertoi heille viestinsä, mutta he eivät vastanneet hänelle. Joosef pelästyi heidän vihaisia ilmeitään. Pelko tuli ilon tilalle, ja vaistomaisesti hän kavahti kauhusta heidän läsnäoloon. Sitten he tarttuivat häneen väkivaltaisesti. He pilkkasivat häntä niistä varoituksista, joita hän oli heille antanut menneisyydessä, syyttivät häntä siitä, että kun hän oli kertonut unensa, hän pyrki sillä korottamaan itsensä heidän yläpuolelleen isän mielessä, että isä rakastaisi häntä enemmän kuin heitä.” *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 140; *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, p. 1096.

Myytynä orjaksi

3. Kuinka pitkälle hänen veljiensä viha meni? Sen sijaan, että olisivat vuodattaneet hänen viattoman verensä, mitä he tekivät? Kenet myös Joosefin tavoin myytiin sellaisen henkilön toimesta, joka antoi ymmärtää rakastavansa Häntä?

1. Moos. 37:19,20,26-28. He sanoivat toisilleen: "Katso, tuolla tulee se unennäkijä! Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sanokaamme: villipeto on hänet syönyt. Saammepa sitten nähdä, mitä hänen unistaan tulee." ... Silloin Juuda sanoi veljillensä: "Mitä hyötyä meillä on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä? Tulkaa, myykäämme hänet ismaelilaisille, mutta älköön kätemme sattuko häneen, sillä hän on meidän veljemme, meidän omaa lihaamme." Ja hänen veljensä kuulivat häntä. Kun nyt midianilaiset kauppiaat menivät siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

Matt. 26:15. ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, niin minä saatan hänet teidän käsiinne?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.

”Joosefin elämä kuvaa Kristuksen elämää. Kateus sai Joosefin veljet myymään hänet orjaksi; siten he toivoivat estävänsä häntä tulemasta heitä mahtavammaksi. Ja kun hänet vietiin Egyptiin, he uskottelivat itselleen, etteivät hänen unensa enää häiritsisi heitä, koska he olivat tehneet niiden täyttymisen mahdottomaksi. Mutta juuri heidän toimenpiteillään Jumala toteutti sen mitä he koettivat estää. Samoin juutalaiset papit ja vanhimmat kadehtivat Kristusta peläten hänen riistävän heiltä kansan suosion itselleen. He surmasivat hänet estääkseen häntä pääsemästä kuninkaaksi, mutta kuitenkin juuri se oli tuloksena tästä teosta.” PP. s. 219.

4. Mitä Joosefille tapahtui Egyptissä? Kaikkien vuosien aikana, kun hänellä oli raskaita taakkoja ja vastuuta, ja hän oli kaukana kotoaan, kuka oli Joosefin kanssa ja auttoi häntä joka päivä?

1. Moos. 37:36. Mutta midianilaiset myivät hänet Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies.

1. Moos. 39:2,3. Mutta Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli isäntänsä, egyptiläisen, talossa. Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyä hänen käsissään.

”Ne, jotka tutkivat Raamattua, pyytävät neuvoa Jumalalta ja luottavat Kristukseen, pystyvät toimimaan viisaasti kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa. Hyvät periaatteet näkyvät oikeassa elämässä. Ottakaa vaan totuus vastaan sydämeenne ja antakaas sen tulla luonteen perustaksi, niin se saa aikaan tahdon lujuuutta, johon huvitukset, tavat, maailman rakkaus ja sydämen itserakkaus eivät pysty vaikuttamaan. Omantunnon tulee olla ensin valaistu, ja tahdon tulee alistua. Totuuden ja vanhurskauden rakkauden täytyy hallita sielussa, ja sitten ilmenee luonne, jonka

taivas voi hyväksyä.” *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 43.

5. Tämän katkeran kokemuksen jälkeen veljiensä kanssa, kuka yritti saada hänet ansaan ja vihasi häntä ja ilmiantoi hänet, kun hän kieltäytyi tekemästä kompromisseja? Mitä hän kärsi, vaikka oli syytön?

1. Moos. 39:7,9, loppuosa, 12,16-20. Mutta Joosefilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvat. Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski silmänsä Joosefiin ja sanoi: "Makaa minun kanssani."... Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!" ... tarttui hän Joosefin vaippaan ja sanoi: "Makaa minun kanssani." Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja riensi ulos... Ja hän pani vaipan viereensä siksi, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. Ja hän puhui hänelle samalla tavalla, sanoen: "Tuo hebrealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan; mutta kun minä kirkkaisin ja huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni ulos." Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: "Näin sinun orjasi on tehnyt minulle", syttyi hänen vihansa. Ja Joosefin isäntä otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan.

”Joosef piti myyntiään Egyptiin suurimpana onnettomuutena, mikä häntä olisi voinut kohdata; mutta hän näki tarpeensa luottaa Jumalaan paremmin kuin koskaan silloin, kun hänen isänsä rakkaus oli vielä suojannut häntä. Joosef otti Jumalan mukaan Egyptiin, ja se näkyi hänen iloisessa käytöksessään surun keskellä. Niin kuin Jumalan arkki toi rauhaa ja menestystä Israelille, niin tämä Jumalaa rakastava, Jumalaa pelkäävä nuorukainen toi siunausta Egyptiin. Se ilmeni niin huomattavalla tavalla, että Potifar, jonka kodissa hän palveli, piti kaikkia saamiaan siunauksia tämän hankitun orjan ansiona, ja piti häntä enemmän poikana kuin palvelijana. Jumalan tarkoitus on, että ne, jotka rakastavat ja kunnioittavat Hänen nimeään, saavat myös itse kunniaa, se kunnia, jonka Jumala heidän kauttaan saa, heijastuu takaisin heihin itseensä.” –(The Youth’s Instructor, March 11, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, p. 1096.

Muuttuneet olosuhteet

6. Mikä vaikea tilanne tuli Kanaanin maahan, Jaakobin huoneeseen? Mitä Joosefin veljien täytyi tehdä isoksi kasvaneen perheen hyväksi, jotta he selviäisivät nälänhädän aikana?

1. Moos. 41:57. Ja kaikista maista tultiin Egyptiin Joosefin luo ostamaan viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

1. Moos. 42:1-3. Mutta kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, sanoi hän pojillensa: "Mitä epäröitte?" Ja hän sanoi: "Katso, minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi." Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä.

”Nälänhätä ulottui myös Kanaanin maahan ja tuntui ankarana siinäkin maassa jossa

Jaakob asui. Kuultuaan, että Egyptin kuningas oli koonnut varastoon runsaasti viljaa hän lähetti kymmenen poikaansa sinne ostamaan viljaa. Saavuttuaan maahan heidät ohjattiin muiden anojien mukana kuninkaan sijaisen puheille, joka oli vallanpitäjänä maassa. Ja niin he »tulivat ja kumartuivat hänen edessään kasvoilleen maahan». »Ja Joosef tunsii veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä»” PP. s. 203.

7. Mitä Joosef tunsii, kun hän näki veljensä pitkästä ajasta, varsinkin kun viimeksi heidät nähdessään jotkut heistä halusivat tappaa hänet ja sitten myivät hänet orjuuteen? Kuinka hän toivotti heidät tervetulleeksi toisen kerran, kun he tulivat Egyptiin?

1. Moos. 42:24. Ja hän kääntyi pois heistä ja itki. Sitten hän kääntyi taas heihin päin ja puhui heidän kanssaan. Ja hän otti heidän joukostaan Simeonin ja vangitutti hänet heidän nähtensä.

1. Moos. 43:16,33,34. Kun Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, sanoi hän huoneenhaltijalleen: "Vie nämä miehet sisään; teurasta teuras ja valmista se, sillä miehet saavat syödä päivällistä minun kanssani." ... He istuivat vastapäätä häntä iän mukaan, esikoinen ensimmäisenä ja nuorin viimeisenä; ja ihmetellen miehet katselivat toisiaan. Ja hän antoi kantaan omasta pöydästäan ruokia heille, ja Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kaikkien muiden. Ja he joivat hänen kanssaan ja juopuivat.

”Nähdessään heidät siinä häkellyksissään hän sanoi ystävällisesti: »Tulkaa tänne luokseni.» Ja kun he tulivat, hän lisäsi: »Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkähä pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä.» Hänestä tuntui, että he olivat jo kärsineet kylliksi siitä julmuudesta, jota olivat osoittaneet hänelle, ja hän koetti jalosti hälventää heidän pelkoaan ja vähentää heidän itsesyytöstensä katkeruutta.” PP. s. 210.

”Joosef kesti koetuksen vastoinkäymisissä, eikä menestys himmentänyt kultaa. Hän osoitti samaa pyhäää Jumalan tahdon huomioimista ollessaan valtaistuimesta seuraava kuin vankisellissäkin. Joosef vei uskonnon mukanaan kaikkialle, ja se oli hänen vankumattoman uskollisuutensa salaisuus.” *Christ Triumphant*, p. 94.

Hellyys, rakkaus ja anteeksianto

8. Mitä nähtiin, kun Joosef ilmaisi itsensä veljilleen? Sen sijaan, että olisi tuominnut heidät siitä pahasta, mitä he hänelle olivat tehneet, mitä hän teki?

1. Moos. 45:3-5. Ja Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata hänelle, niin hämmästyksissään he olivat hänen edessään. Mutta Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne luokseni." Ja he tulivat. Niin hän sanoi: "Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkähä pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä.

”Joosef oli yksi niistä harvoista, jotka kestivät kiusauksen. Hän osoitti, että hänellä oli silmiensä edessä vain Jumalan kunnia. Hän todisti Jumalan tahdon jaloa noudattamista vankisellissä sekä ollessaan vallanpitäjästä seuraava. Hän vei uskonnon mukanaan, minne ikinä hän menikin ja missä tilanteessa olikin. Todellisella uskonnolla on kaiken läpätunkeva voima. Se sävyttää kaikkea, mitä ihminen tekee. Ei sinun tarvitse lähteä maailmasta ollaksesi kristitty, vaan voit viedä uskonnon ja sen pyhittävän vaikutuksen kaikkeen, mitä teet ja sanot. Voit hoitaa helposti velvollisuutesi siellä, minne Jumala on sinut asettanut, pitäen sydämesi suunnattuna taivaallisiin asioihin ja siten rikkoa synnin lumouksen, joka on seurausta epäviisaasta seurustelusta ihmisten kanssa. Jos olisit seurannut valoa, kykenisit nyt välttämään niiden ansoja, jotka eivät erota Jumalan tahtoa, ja jotka tahtovat vangita sielusi.” *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 124.

Lisätutkisteluksi

”Joosefin viattomuus ja hänen ihmeellinen työnsä, kun hän piti koko Egyptin kansan hengissä, kuvaa Kristuksen elämää.” –*Christ's Object Lessons*, p. 286.

”Ne opetukset, joita Jaakob hänelle nuorena antoi ilmaisten lujan uskonsa Jumalaan ja kertoen hänelle yhä uudelleen arvokkaista todisteista Hänen rakkaudestaan ja loppumattomasta huolenpidostaan, olivat juuri niitä opetuksia, joita hän tarvitsi maanpaossa epäjumalia palvovan kansan keskuudessa. Koetusaikana hän pani nämä opetukset käytäntöön. Vaikeimman koetuksen hetkellä hän katsoi taivaalliseen Isäänsä, johon hän oli oppinut luottamaan. Jos Joosefin isän neuvot ja esimerkki olisivat olleet vastakkaiset, innoitettu kynä ei olisi koskaan kirjoittanut pyhän historian sivuille kertomusta viattomuudesta ja hyveellisyydestä, jotka loistivat Joosefin luonteesta. Hänen varhain saamansa vaikutukset suojasivat hänen sydäntään tulikokeen aikana ja saivat hänet huudahtamaan: 'Kuinka minä siis tekisidin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan.' 1. Moos. 39:9.” *Child Guidance*, p. 197.

5

Sapattina 3. elokuuta 2019

Jumalan liitto kansansa kanssa

”Mitä selvimmällä tavalla Jumala esitti Mooseksen välityksellä heille tarkoituksensa ja teki selviksi heidän menestymisensä ehdot. 'Sinä olet Herralle, Jumalallesi pyhitetty kansa', hän sanoi; 'Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansaksensa ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on - - Tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja on laupias tuhansiin polviin asti niille, jotka häntä rakastavat ja pitävät hänen käskynsä. - - Jos te tottelette näitä säädöksiä, noudatatte ja seuraatte niitä, niin Herra, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja on laupias sinulle, niin kuin valalla vannaen on sinun isillesi

luvannut. Ja hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja antaa sinun lisääntyä. - - Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muitten kansojen' 1. Moos. 7:6-14).” Ta, 2. s. 471.

1. Luvattuaan Aabrahamille, että hänen jälkeläisensä olisivat kuin taivaan tähdet, mitä Herra kertoi hänelle? Kuka olisi osa liittoa ikuisesti?

1. Moos. 17:6-8,19,21. Minä teen sinut sangen hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita. Ja minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala, ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuisesti omaisuudeksi; ja minä olen heidän Jumalansa.”... Niin Jumala sanoi: ”Totisesti, sinun vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on pantava hänen nimekseen Iisak, ja minä teen liittoni hänen kanssaan iankaikkiseksi liitoksi hänen jälkeläisillensä... Mutta liittoni minä teen Iisakin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää tähän aikaan tulevana vuonna.”

”»Minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton.» Enkelinsä välityksellä Herra jälleen uudisti lupauksensa antaa Saarelle pojan, ja että hänestä oli tuleva monien kansojen äiti. Aabraham ei vielä kukaan ymmärtänyt Jumalan lupauksia. Hänen mielensä kiintyi heti Ismaeliin, ikään kuin hänestä olisi tuleva nuo monet luvattut kansat, ja hellyydessään poikaansa kohtaan hän huudahti: »Kunpa edes Ismael saisi elää Sinun edessäsi!» Jumala uudistaa Aabrahamille lupauksensa jälleen vielä yksityiskohtaisemmin: »Totisesti, sinun vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on pantava hänen nimekseen Iisak, ja minä teen liittoni hänen kanssaan iankaikkiseksi liitoksi hänen jälkeläisillensä.»” LH. s. 59,60.

Lupaukset ja liitto tulevia sukupolvia varten

2. Kun Israelista kasvoi suuri kansa, mitä lupauksia ja minkä liiton Herra toisti lohduttaakseen kansaansa ja valmistaa heitä lähtemään Egyptistä?

2. Moos. 6:3-8. Ja minä olen ilmestynyt Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille 'Jumalana Kaikkivaltiaana', mutta nimelläni 'Herra' en minä ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi. Ja minä tein myös liittoni heidän kanssansa, antaakseni heille Kanaanin maan, sen maan, jossa he muukalaisina asuivat. Ja nyt minä olen kuullut israelilaisten vaikeroinen, kun egyptiläiset pitävät heitä orjantyydessä, ja olen muistanut liittoni. Sano sentähden israelilaisille: 'Minä olen Herra, ja minä vien teidät pois egyptiläisten sorron alta ja vapautan teidät orjuudesta ja pelastan teidät ojennetulla käsivarrella ja suurilla rangaistustuomioilla. Niin minä otan teidät kansakseni ja olen teidän Jumalanne; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vien teidät pois egyptiläisten sorron alta. Ja minä johdatan teidät siihen maahan, jonka minä olen käyttä kohottaen luvannut antaa Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille; ja sen minä annan teille omaksi. Minä olen Herra.”

”Kun Jumala kutsui Mooseksen, ... Hän tiesi, että kansa oli sokea ja tietämätön, että heidän mielensä olivat pimentyneet uskon suhteen ja että he olivat lähes vailla tietoa Jumalasta. He olivat turmeltuneet ollessaan tekemisissä epäjumalia palvovan kansan kanssa, ja turmelleet itsensä palvelemalla epäjumalia. Mutta langenneen kansan keskuudessa oli kuitenkin monia, jotka olivat vanhurskaita ja lujia. Herra neuvoi Moosesta antamaan heille sanoman itsestään. Hän sanoi: 'Sano sen tähden israelilaisille: 'Minä olen Herra, ja minä vien teidät pois egyptiläisten sarron alta ja vapautan teidät orjuudesta ja pelastan teidät ojennetulla käsivarrella ja suurilla rangaistustuomioilla. Niin minä otan teidät kansakseni ja olen teidän Jumalanne; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vien teidät pois egyptiläisten sarron alta.' 2. Moos. 6:6,7.” *Review and Herald*, December 17, 1895.

3. Sen jälkeen, kun Herra oli vapauttanut israelilaiset, ja he olivat matkalla luvattuun maahan, minkä lupauksen Jumala käski Mooseksen toistaa kansalle? Minkä toisen lupauksen Hän vielä lisäsi?

2. Moos. 19:5,6. Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun. Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' Sano nämä sanat israelilaisille."

”Jumala halusi tehdä kansansa Israelin ylistykseksen ja kunniakseen. Heille hän antoi kaikki hengelliset etuoikeudet. Jumala ei pidättänyt heiltä mitään, mikä voisi vaikuttaa edullisesti heidän luonteensa muodostumiseen, jotta heistä tulisi hänen edustajiaan. Heidän kuuliaisuuksensa Jumalan lakeja kohtaan olisi tehnyt heistä menestymisen ihmeitä maailman kansojen edessä. Hän, joka saattoi antaa heille viisautta ja taidollisuutta kaikessa taitoa vaativassa työssä, tahtoi jatkuvasti olla heidän opettajansa ja tahtoi jalostaa ja kohottaa heitä, kun he vain olisivat kuuliaisimpia hänen lakejaan kohtaan. Jos he olisivat kuuliaisimpia, he varjeltuisivat niiltä taudeilta, jotka vaivasivat muita kansoja, ja heille siunaantuisi järjen voimia. Jumalan kirkkaus, hänen majesteettiutensa ja voimansa ilmenisivät kaikessa heidän menestyksessään. He olisivat papillinen ja kuninkaallinen valtakunta. Jumala tarjosi heille kaikki edellytykset tulla suurimmaksi valtakunnaksi maan päällä.” Ta.2, s, 470,471.

Vapauden lahja ja uudistettu liitto

4. Ennen lain antamista Siinailla, mitä Herra antoi kansalleen? Kuinka merkityksellistä on vielä tänä päivänä, että Herra vapauttaa meidät ensin hengellisestä orjuudesta, ennen kuin antaa lakinsa?

2. Moos. 19:4. 'Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivillä ja tuonut teidät luokseni.

2. Moos. 20:2. "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

2. Moos. 29:46. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra,

heidän Jumalansa."

"Jumala vei valitun kansansa »pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä» (2 Moos. 32:11). »Hän lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka hän oli valinnut. Nämä tekivät hänen tunnustekonsa heidän keskellään, tekivät ihmeitä Haamin maassa. Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä» (Ps. 105:26, 27; 106:9). Hän vapautti heidät orjuudesta johdattaakseen heidät hyvään maahan, jonka hän kaitselmuksellaan oli valmistanut heille turvapaikaksi vihollisilta. Hän halusi vetää heidät luokseen ja ympäröidä heidät iankaikkisilla käsivarsillaan. Kiitollisina hänen hyvydestään ja armostaan heidän tuli korottaa hänen nimeään ja tehdä se kunnioitetuksi maan päällä." PK. s. 12.

5. Mitä muuta kuului Herran kansalleen ehdottamaan liittoon lupausten lisäksi? Yksinkertaisen allekirjoituksen sijaan, mikä oli välttämätöntä liiton vahvistamiseksi? Mitä veren pirskottaminen kuvaa?

2. Moos. 24:12. Ja Herra sanoi Moosekselle: "Nouse minun tyköni vuorelle ja ole siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut ynnä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut heille opetuksiksi."

Neh. 9:13. Ja sinä astuit alas Siinain vuorelle ja puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot ja totiset lait, hyvät säädökset ja käskyt.

2. Moos. 24:7,8. Ja hän otti liiton kirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme." Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kansanne kaikkien näiden sanojen perusteella."

"Suuri MINÄ OLEN on jättänyt palavat merkkinsä kaikkialle pyhän historian lehdille, joille Jumalan ja hänen kansansa väliset vaiheet on merkitty muistiin. Hän ei ole ihmislapsille koskaan ilmaissut voimaansa ja kirkkauttaan avoimemmin kuin silloin, kun hänet yksin tunnustettiin Israelin hallitsijaksi ja hän antoi lakinsa kansalleen. Hänen valttiikkaansa ei yksikään ihminen ollut pitänyt kädessään, ja tämän näkymättömän israelilaisten Kuninkaan arvokkaat esiintymiset olivat sanomattoman ylväitä ja pelottavan juhlallisia." PP. s. 345.

Jumalan toive pyhän kansan suhteen

6. Mikä oli, ja on vieläkin, Herran suurin toive kansaansa nähden?

2. Moos. 22:31, alkuosa. Ja te olkaa minulle pyhä kansa.

3. Moos. 11:44, alkuosa, 45. Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne; pyhittäkää siis itsenne ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä... Sillä minä olen Herra, joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, ja joka olen teidän Jumalanne; olkaa siis pyhät, sillä minä olen pyhä.

"Jumala vaatii moraalista täydellisyyttä kaikessa. Niiden, joille on annettu valoa ja tilaisuuksia, tulisi Jumalan palvelijoina tähdätä täydellisyyteen eikä koskaan, milloinkaan alentaa vanhurskauden tasoa saattaakseen sen sopusointuun perittyjen ja

vaalittujen värien taipumusten kanssa. Kristus otti päälleen meidän ihmisluontomme ja eli meidän elämäämme, osoittaakseen, että voimme olla kuten Hän, olemalla osallisia jumalallisesta luonnosta. Voimme olla pyhiä, kuten Kristus oli pyhä ihmisluonnossa. Miksi sitten maailmassa on niin paljon epämiellyttäviä luonteita? Koska he eivät ajattele, että heidän epämiellyttävät tapansa ja karkea, epäkohtelias puhetapansa on tulosta epäpyhästä sydäimestä. ...” *This Day with God*, p. 32.

7. Oliko liitto Jumalan kanssa, Hänen lupauksensa, Hänen hallituksensa ja luvatus maan omistaminen myönnetty kansan tekojen tai ansioiden tähden? Onko vanhurskautus ja pelastus myönnetty ihmisen hyvien tekojen vuoksi?

5. Moos. 9:4-6,13. *Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää heidät sinun tieltäsi, niin älä ajattele sydämessäsi näin: 'Minun vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut ottamaan tämän maan omakseni.' Sillä näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkoittaa heidät sinun tieltäsi. Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksesi, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääksensä, mitä Herra valalla vannoen on luvannut sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille. Tiedä siis, ettei Herra, sinun Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna sinulle tätä hyvää maata omaksesi; sillä sinä olet niskurikansa... Ja Herra puhui minulle sanoen: 'Minä olen nähnyt, että tämä kansa on niskurikansa.*

”Mitä lähemmäksi pääsemme Jeesusta ja mitä selvemmin havaitsemme hänen luonteensa puhtauden, sitä selvemmin näemme myös synnin synnillisyyden ja sitä vähemmän haluamme korottaa itseämme. Ne, joita taivas pitää pyhinä, ovat viimeisiä ylvästelemään omalla hyvydellään.” KV. s. 113.

”Tule nöyryin sydämin, ei ajatellen, että sinun täytyy tehdä jotain hyvää ansaitaksesi Jumalan mielisuusion, tai että sinun täytyy tulla paremmaksi, ennen kuin voit tulla Kristuksen luo. Sinä olet voimaton tekemään hyvää, etkä voi parantaa tilaasi. Ilman Kristusta meillä ei ole mitään ansioita, ei mitään vanhurskautta. Meidän syntisyytemme, meidän heikkoutemme, meidän inhimillinen epätäydellisyytemme, tekevät mahdottomaksi sen, että voisimme tulla Jumalan eteen, elleimme ole puettuina Kristuksen tahrattomaan vanhurskauteen. Meidän täytyy olla Hänessä, ei omassa vanhurskaudessaamme, vaan Kristuksessa olevassa vanhurskaudessa.” *–Selected Messages*, book 1, p. 333.

Lisätutkisteluksi

”Orjaheimosta israelilaiset oli korotettu kaikkien kansojen yläpuolelle kuningasten Kuninkaan omaisuuskansaksi. Jumala oli erottanut heidät maailmasta voidakseen uskoa heille pyhän luottamustehtävän. Hän oli tehnyt heidät lakinsa tallettajiksi ja aikoi heidän avullaan säilyttää oman tuntemuksensa ihmisten keskuudessa. Näin tuli taivaan valon päästä loistamaan pimeyden peittämään maailmaan ja äänen päästä kuulumaan, joka kutsuisi kaikkia kansoja luopumaan epäjumalistaan ja palvelemaan

elävää Jumalaa. Jos israelilaiset täyttäisivät uskollisesti tämän luottamustehtävän, he pääsisivät valta-asemaan maailmassa. Jumala olisi heidän varjelijansa, ja hän korottaisi heidät kaikkien muiden kansojen yläpuolelle. He levittäisivät hänen valoan ja totuuttaan ja olisivat hänen viisaassa ja pyhässä hallinnassaan esimerkkinä hänen palvelemisensa paremmuudesta verrattuna epäjumalanpalvelonnan eri muotoihin.” PP. s. 293.

6

Sapattina 10. elokuuta 2019.

Kymmenen käskyä ja rakkaus

”Jumalan käskyt ovat ymmärrettäviä ja kauaskantoisia; muutamalla sanalla ne kertovat ihmisen kaikki velvollisuudet. 'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi ... Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi' Mark. 12:30,31. Näihin sanoihin on sisällytetty Jumalan lain pituus ja leveys, syvyys ja korkeus; sillä Paavali sanoo: 'Rakkaus on lain täyttymys.' Room. 13:10. Ainoa määritelmä synnille, minkä löydämme Raamatusta, on, että 'synti on laittomuus.' 1. Joh. 3:4.” *Selected Messages*, book 1, p. 320.

1. Mitä Herra korostaa ensimmäisessä käskyssä liittyen Hänen suhteeseensa kansaansa kohtaan ja Hänen oikeuteensa heidän kokosydämiseen palvelukseensa?

2. *Moos. 20:2,3. "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.*

”Jehova ilmaisi itsensä, ei vain kunnioitusta herättävässä tuomarin ja lainantajan majesteettiudessa, vaan myös kansansa myötätuntoisena kaitsijana: 'Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.' Hän, jonka he olivat jo oppineet tuntemaan Oppaanaan ja Vapauttajanaan, joka oli tuonut heidät pois Egyptistä, tehden heille tien meren poikki, joka nieli faaraon ja hänen sotajoukkonsa, joka siten oli osoittanut olevansa kaikkien Egyptin jumalien yläpuolella – Hän lausui nyt lakinsa.” *Christ Triumphant*, p. 114.

Jumalan armo

2. Kuinka leveä ja laaja Herran armo on niitä kohtaan, jotka rakastavat Häntä ja pitävät Hänen käskynsä? Onko evankeliumissa ja 2. Mooseksen 20. luvussa ilmaistun armon määrässä eroa?

2. *Moos. 20:4-6. Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille*

kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.

”»Mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.» Kieltämällä palvelemasta epäjumalia toinen käsky epäsuorasti kehottaa palvomaan oikeaa Jumalaa. Ja niille, jotka uskollisesti palvelevat häntä, luvataan laupeus, ei vain kolmanteen ja neljänteen polveen, kuten koston uhataan niille jotka vihaavat häntä, vaan tuhansiin sukupolviin.” PP. s. 284.

”Hyljätessään totuuden ihmiset hylkäävät sen alkulähteen, Jumalan. Polkiessaan Jumalan lakia he kieltävät Lainantajan arvovallan. Vääristä opeista ja teorioista voi tehdä epäjumalan yhtä helposti kuin puusta tai kivistä. ... Tuhannet jumaloivat luontoa, samalla kun he kieltävät luonnon Jumalan. Nykyisessä kristityssä maailmassa harjoitetaan epäjumalanpalvelusta yhtä todellisesti, kuin sitä harjoitettiin Elian aikana, vaikka eri muodossa. Useiden viisaina pidettyjen miesten, filosofien, runoilijain, poliitikkojen ja sanomalehtimiesten jumala — hienostuneiden piirien, useiden korkeampien oppilaitosten ja yliopistojen, vieläpä joidenkin jumaluusopillistenkin koulujen jumala — on tuskin parempi kuin Baal, foinikialaisten auringonjumala.” ST. s. 569.

3. Esimerkissä Jumalan levosta luomistyönsä päätteeksi, mitä Hän antoi niille, jotka Hän oli luonut omaksi kuvakseen, ja mitä Hän vaati heiltä? Fyysisen ja hengellisen levon lisäksi, minkä muun kauniin lupauksen Hän liitti pyhän päivänsä viettämiseen?

2. Moos. 20:8-11. Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askareita toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijataresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sen tähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

Jes. 56:2. Autuas se ihminen, joka tämän tekee, se ihmislapsi, joka tässä pysyy, joka pitää sapatin eikä sitä riko, joka varoo kätensä tekemästä mitään paha!

”Kuusi päivää Jumala käytti luomistyöhön, seitsemäntenä hän lepäsi. Sitten hän siunasi tämän päivän ja erotti sen myös ihmisen lepopäiväksi.” PP. s. 91.

”Sapatti on merkinä Jumalan ja Hänen kansansa välillä. Se on pyhä päivä, jonka Luoja on meille antanut, että me silloin lepäisimme ja mietiskelisimme pyhiä asioita. Jumala suunnitteli sen vietettäväksi halki aikakausien ikuisena liittona...” *Christ Triumphant*, p. 110.

”Koko taivas esiteltiin minulle katsomassa niiden sapatin viettoa, jotka ymmärtävät neljännen käskyn vaatimuksen ja viettävät sapattia. Enkelit merkitsivät muistiin heidän kiinnostuksensa ja tarkkaavaisuutensa tämän jumalallisen instituution suhteen. Niitä, jotka pitivät Herran Jumalan pyhänä sydämessään lujalla mielen hallinnalla ja

jotka pyrkivät parantamaan pyhiä hetkiä viettäen sapattia parhaan taitonsa mukaan ja kunnioittamaan Jumalaa kutsumalla sapattia ilon päiväksi – niitä enkelit erityisesti siunasi valolla ja terveydellä, ja heille annettiin erityistä voimaa.” *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 704, 705.

Muista kaikkia Hänen antamiaan etuoikeuksia

4. Minkä suuren etuoikeuden sapattikäsky antoi orjille jo muinaisina aikoina?

Mitä he muistivat, ja mitä meidänkin tulisi muistaa viettäessämme pyhää päivää syvällä kiitollisuudella?

5. *Moos. 5:13-15. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askaretta toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijataresi, sinun härkäsi, aasisi tai muu juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on, että palvelijasi ja palvelijataresi saisivat levätä niinkuin sinäkin. Ja muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sentähden Herra, sinun Jumalasi, käski sinun viettää lepopäivän.*

”Jumala on antanut meille kaikki kuusi päivää, joina meidän tulee tehdä kaikki työemme, ja Hän on pidättänyt itselleen vain yhden päivän. Sen tulisi olla meille siunausten päivä – päivä, jona meidän tulisi panna syrjään kaikki maalliset asiat ja keskittää ajatuksemme Jumalaan ja taivaaseen... Herran sapatti tulee tehdä siunaukseksi meille ja lapsillemme. Heidän tulee odottaa sapattia ilon päivänä, päivänä, jonka Jumala on pyhittänyt; ja niin he ajattelevatkin, jos se on heille oikein opetettu.” –*Child Guidance*, pp. 529,531,

5. Mitä lupauksia on liitetty viidennen käskyn noudattamiseen, joka käsittää arvostuksen ja kunnioituksen, jonka ihminen on velkaa vanhemmilleen?

Mitä se ilmaisee kymmenen käskyn lain ytimestä?

2. *Moos. 20:12. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.*

Ef. 6:1,2. Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi."

”Tähän käskyyn liittyy lupaus, jonka Herra on varmasti täyttävä niille, jotka tottelevat.” KI. s. 67.

”Tämä on ensimmäinen käsky, johon liittyy lupaus. Se sitoo lasta ja nuorta, keski-ikäistä ja vanhusta. Missään elämänsä vaiheessa lapset eivät vapaudu kunnioittamasta vanhempiaan. Tämä vakava velvoitus sitoo jokaista poikaa ja tyttärtä ja on yksi niistä ehdoista, joilla he saavat kerran jatkaa elämäänsä siinä maassa, jonka Herra tulee antamaan uskollisille. Tämä ei ole mikään vähäpätöinen vaan suorastaan elintärkeä asia. Lupauksen täytyminen edellyttää kuuliaisuutta. Jos tottelet, saat elää kauan

siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi sinulle antaa. Jos olet tottelematon, et saa jatkaa elämääsi siinä maassa.” KI. s. 273,274.

Jumalan lain perusta

6. Ovatko rakkaus ja armo vain joidenkin käskyjen perusta, vai kaikkien?

Mikä on sisällytetty Jeesuksen käyttämään lauseeseen: ”kaikki laki ja profeetat”?

Matt. 22:36-40. "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?" Niin Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi." Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat."

”Hän osoittaa tässä kahta suurta periaatetta laissa: Rakkaus Jumalaan ja rakkaus lähimmäiseen. Näistä kahdesta Jumalan siveellisen hallinnon periaatteesta riippui kaikki laki ja profeetat. Ensimmäiset neljä käskyä osoittavat ihmisen velvollisuutta Luojaansa kohtaan; ja ensimmäinen ja suurin käsky on: Rakasta Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sydäimestäsi. Tämä rakkaus ei ole intohimoa, ei hedelmätöntä uskoa Jumalan olemassaoloon ja voimaan, kylmää tietämystä Hänen mittaamattomasta rakkaudestaan; vaan se on elävä, toimiva, periaate, ilmaistuna alttiina kuuliaisuutena kaikille Hänen vaatimuksilleen.” *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pp. 51, 52.

”Jumalallinen laki vaatii meitä rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme kuin itseämme. Ilman tämän lain harjoittamista korkeinkin uskontunnustus on pelkkää ulkokultaisuutta. 'Niin Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi". Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Näistä kahdesta käskystä riippuu kaikki laki ja profeetat.'" Matt. 22:37-40.” –*Selected Messages*, book 1, p. 218.

7. Jos kymmenen käskyn perusta on rakkaus, mikä on välttämätöntä niiden noudattamiseksi? Miten jumalallinen laki on siksi parhaiten esitetty pääkohdittain?

Room. 13:8-10. Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt. Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään paha. Sentähden on rakkaus lain täyttämys.

Gal. 5:14. Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi."

”Jumala on rakkaus, ja hänen lakinsa on rakkaus. Sen kaksi suurta periaatetta ovat rakkaus Jumalaan ja rakkaus lähimmäiseen. »Rakkaus on lain täyttymys.» Room.

13:10. Jumalan luonteeseen kuuluu vanhurskaus ja totuus. Ne ovat myös hänen lakinsa ominaisuuksia. Psalmirunoilija sanoo: »Sinun lakisi on totuus»; »kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat.» Ps. 119: 142, 172. Ja apostoli Paavali selittää: »Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.» Room. 7: 12. Lain, joka täten on Jumalan mielen ja tahdon ilmaisu, täytyy olla yhtä pysyvä kuin sen Säättäjä.” ST. s. 462.

Lisätutkisteluksi

Kristuksen rakkauden tulee valvoa meidän sydämiämme, ja Jumalan rakkaus asuu kodeissamme. Etsikää Jumalaa särjetyin ja katuvin mielin, niin sydämesi sulaa myötätuntoon veljiäsi kohtaan. Olet valmis liittymään veljelliseen ystävällisyyteen, tai rakkauteen. Ilman kristillistä rakkautta, me olemme vain 'helisevä vaski tai kilisevä kulkunen'. Meidän korkeinkin tunnustuksemme on tyhjää ja vilpillistä, mutta 'rakkaus on lain täyttämys'. Meidät havaitaan vajavaisiksi, ellemme osoita rakkautta, joka on pitkämielinen ja ystävällinen, joka ei katkeroidu eikä etsi omaansa.” – *Review and Herald*, February 21, 1888.

”Kun syntinen näkee Vapahtajansa kuolevan ristillä synnin kirouksen tähden hänen sijassaan, katsoen Hänen anteeksiantavaa rakkauttaan, rakkaus herää hänen sydämessään. Syntinen rakastaa Kristusta, koska Kristus on ensin rakastanut häntä, ja rakkaus on lain täyttämys. Katuva syntinen ymmärtää, että Jumala 'on uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' Jumalan Henki tekee työtään uskovon sielussa, tehden hänet kykeneväksi siirtymään kuuliaisuuden tasolta toiselle, kulkien voimasta voimaan ja armosta armoon Jeesuksessa Kristuksessa.” – *Selected Messages*, book 1, pp. 374, 375.

7

Sapattina 17. elokuuta 2019

Tunnustus, uhraus ja anteeksianto

”Uhrilahjat olivat Jumalan määräämiä ollen ihmiselle jatkuvana muistuttajana ja tietoisuutena hänen synneistään ja tunnustuksena hänen uskostaan luvattuun Lunastajaan. Niiden tehtävä oli vakuuttaa langenneelle suvulle se juhlallinen totuus, että synty aiheutti kuoleman.” *Lift Him up*, p. 324.

1. Millainen ihmisen luonnollinen tila on? Pystyykö hän tunnistamaan oman heikkoutensa ja omat syntinsä ilman apua?

Jer. 17:9. Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?

Ps. 19:13. Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini.

”Jumalan sana julistaa: 'Kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.' Room. 3:23. 'Ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.' Room.

3:12. Monet ovat pettyneet sielunsa tilasta. He eivät ymmärrä, että luonnollinen sydän on petollinen ylitse kaiken, ja pahanilkinen. He kietoutuivat omaan vanhurskauteensa, ja ovat tyytyväisiä saavuttaessaan oman inhimillisen luonteensa tason; mutta kuinka kohtalokkaasti he erehtyvätkään, elleivät saavuta jumalallista tasoa, ja itsestään he eivät voi täyttää Jumalan vaatimuksia.” *Selected Messages*, book 1, p. 320.

Synnin määrittäminen

2. Mitä Herra on antanut ihmiselle, jotta tämä tunnistaminen tulisi mahdolliseksi? Kun ihmisellä on saatavilla keino synnin tunnistamiseen, voiko kymmenen käskyn laki antaa vanhurskautuksen ihmiselle, joka on niitä vastaan rikkonut?

Room. 7:7. Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse."

Room. 3:20. sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto.

”Meidän rakkautemme Kristukseen on suhteessa meidän synnintuntoomme, ja laissa on tieto synnistä.” *Faith and Works*, p. 96

”Lain kautta tulee synnin tunto.” *Room. 3:20.* Voidakseen nähdä syyllisyytensä, syntisen täytyy verrata luonnettaan Jumalan suureen vanhurskauden mittapuuhun. Se on peili, joka osoittaa luonteen täydellisyyden ja auttaa häntä erottamaan omat virheensä. Laki ilmaisee ihmiselle hänen syntinsä. ... Se julistaa, että kuolema on lainrikkokojan osa. Vain Kristuksen evankeliumi voi vapauttaa hänet synnin turmeluksen tuomiosta. Hänen täytyy harjoittaa katumusta Jumalaa kohtaan, jonka lakia on rikottu; ja uskoa Kristukseen ja Hänen sovitusuhriinsa.” *God’s Amazing Grace*, p. 20.

Tunnustus

3. Mikä seuraa lain avulla, kun ihminen on tiedostanut syntinsä?

Ps. 32:5. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani.

Snl. 28:13. Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.

”Katumattomat synnit ovat anteeksiantamattomia syntejä. Ne, jotka ajattelevat saaneensa anteeksi synnit, joista eivät ole koskaan tunteneet sielun tuskaa ja joita eivät ole tunteneet synnillisiksi, vain pettävät itseään... Voimamme piilee tietoisessa heikkoudessamme... Kun emme luota itseemme, huudamme Jumalan puoleen saadaksemme apua, ja pyrimme pelastukseen pelolla ja vavistuksella. Heittäen pois kaiken luottamuksen lihan käsivarteen, tartumme lujalla otteella Jeesukseen...” – *Our High Calling*, p. 82.

”Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!” Siunaus tulee anteeksiannon tähden; anteeksianto tulee uskon kautta, että synnin, joka on tunnustettu ja jota on kaduttu, kantaa suuri Synninkantaja.” –*Christ Triumphant*, p. 150.

4. Kun vanha liitto oli voimassa uhriseremoniajärjestelmän aikaan, mitä katuva syntinen teki, kun oli lain avulla tullut tietoiseksi tekemästään synnistä?

3. Moos. 4:27,28,32. *Jos joku rahvaasta erehdyksestä rikkoo jotakuta Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja niin joutuu vikapääksi, ja hän sitten saa tietää rikkomuksensa, jonka hän on tehnyt, niin tuokoon rikkomuksensa tähden, jonka hän on tehnyt, uhrilahjanaan vuohen, virheettömän naaraspuolen,.. Mutta jos hän tuo uhrilahjanaan karitsan syntiuhriksi, niin tuokoon virheettömän uuhen*

”Seremonialailla oli tärkeä tehtävä Kristuksen suunnitelmassa ihmissuvun pelastamiseksi. Uhrijärjestelmä ja uhrin oli asetettu, jotta niiden kautta syntinen voisi tunnistaa suuren uhrin, Kristuksen... Seremonialaki oli kunniakas; se oli Jeesuksen Kristuksen Isänsä kanssa suunnittelema varatoimenpide ihmissuvun pelastamiseksi. Koko varjopalvelus perustui Kristukseen. Aadam näki Kristuksen kuvattuna viattomassa eläimessä, joka kärsi hänen rikottuaan Jehovan lakia.” –(Review and Herald, May 6, 1875) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, pp. 1094, 1095; *The Faith I Live by*, p. 106.

5. Asettaen kätensä uhrin pään päälle, mitä katuva tunnusti? Mitä hänen sitten tuli tehdä viattomalle eläimelle?

3. Moos. 4:33 ja laskekoon kätensä tämän syntiuhriteuraan pään päälle ja teurastakoon sen syntiuhriksi siinä paikassa, jossa polttouhrieläin teurastetaan.

3. Moos. 5:5. *niin, jos hän on vikapää johonkin sellaiseen, tunnustakoon sen, mitä on rikkonut,*

”Tärkeimpänä osana päivittäisistä toimituksista oli eri henkilöiden hyväksi suoritettu palvelus. Katuva syntinen toi uhrinsa pyhäkön ovelle ja pannen kätensä uhrieläimen pään päälle tunnusti syntinsä. Näin hän vertauskuvallisesti siirsi ne itseltään viattomalle uhrille. Omin käsin hän sitten surmasi eläimen, ja pappi kantoi veren pyhäkköön ja pirskontti sitä sen esiripun edessä, jonka takana oli arkin sisällä syntisen rikkoma laki. Tällä toimituksella synti siirrettiin veren välityksellä vertauskuvallisesti pyhäkköön. Papin tuli sen jälkeen syödä uhrieläimen liha, Aaronin poikien Moosekselta saaman seuraavan ohjeen mukaisesti: »Hän [Jumala] on antanut sen teille, että poistaisitte kansan syntivelan» (3 Moos. 10: 17).” PP. s. 332,333.

Voimallinen uhri

6. Mitä uhriverellä, joka kuvaannollisesti tuli katuvan sijaan, tehtiin? Kuka todellisuudessa uhrattaisiin eräänä päivänä Jumalan Karitsana, jotta ihmisen rikkomukset voidaan antaa anteeksi?

3. Moos. 4:30,31. *Ja pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin; kaiken muun veren hän vuodattakoon alttarin juurelle. Ja hän irroitakoon kaiken sen rasvan, niinkuin rasva irroitetaan yhteysuhrista, ja pappi polttakoon sen alttarilla suloisena tuoksuna Herralle. Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen, annetaan hänelle anteeksi.*

Matt. 26:28. sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

”Seremonialaki oli Kristuksen antama.... Pyhäkön juhlallinen palvelus esitti vertauskuvallisesti suuria totuuksia, jotka selviäisivät lopullisesti tulevien sukupolvien aikana. Israelin rukousten yhteydessä kohoava suitsutuspilvi kuvaa hänen vanhurskauttaan, joka yksin voi tehdä syntisen rukouksen kelvolliseksi Jumalalle. Uhrialttarilla verensä vuodattanut uhrieläin todisti tulevasta Lunastajasta, ja kaikkienpyhimmästä loisti Jumalan läsnäolon näkyvä ilmaus. Näin ylläpidettiin uskoa ihmisten sydämessä halki monien synkkien luopumusten kausien, kunnes koitti luvattu Messiaan tuleminen aika.” PP. s. 346.

”Usko itsessään on mielen teko. Jeesus itse on meidän uskomme Alkaja ja Täyttäjä. Hän antoi henkensä meidän edestämme; ja Hänen verensä puhuu meidän puolestamme paremmin kuin Aabelin veri, joka huusi Jumalan puoleen Kainia, murhaajaa, vastaan. Kristuksen veri vuodatettiin meidän syntiemme sovituksesi.” *Reflecting Christ*, p. 77.

7. Ajan täytyessä, mitä tapahtui eläimille, jotka oli uhrattu leeviläisen järjestelmän aikana? Kenen henki uhrattiin niiden katuvien lunastukseksi, jotka uskovat Häneen?

Hebr. 9:11,12,14. Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa, meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen... kuinka paljon enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

”Kristuksen kautta ihmiselle on tarjottu ennalleen asettamista ja sovituksia. Syyllisyys, jonka synty oli aiheuttanut, pyyhittiin pois Golgatan ristillä. Jeesus maksoi täydet ja täydelliset lunastukset, joiden ansioiden kautta syntiselle on annettu anteeksi, ja lain oikeudenmukaisuus säilytetään. Kaikki, jotka uskovat, että Kristus on sovitusuhri, voivat tulla ja saada anteeksi syntinsä; sillä Kristuksen ansioiden kautta on avattu yhteys Jumalan ja ihmisen välille. Jumala voi hyväksyä minut lapsenaan, ja minä voin kutsua Häntä rakastavaksi Isäksi ja iloita Hänessä. Meidän täytyy keskittää taivastoivomme yksin Kristukseen, koska Hän on meidän korvaajamme ja vakuutemme.” *–Selected Messages*, book 1, p. 363.

Lisätutkisteluksi

”Vertauskuva kohtasi vastakuvansa Kristuksen, maailman syntien tähden teurastetun Karitsan, kuollessa. Meidän suuri Ylimmäinen Pappimme on antanut ainoan uhrin, jolla on merkitystä meidän pelastuksemme kannalta. Kun Hän uhrasi itsensä ristillä, saatiin aikaan täydellinen sovitus ihmisten synneille. Me olemme nyt esipihassa, odottaen siunattua toivoa, meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tuloa. Enää ei tule uh rata uhreja, sillä suuri Ylimmäinen Pappi suorittaa palvelustaan kaikkein pyhimmässä. Väilystyössään meidän puolustusasianajajamme Kristus ei tarvi kenenkään ansioita eikä väilystyötä. Hän on ainoa synnin kantaja, ainoa syntiuhri. Rukoukset ja tunnustukset tulee osoittaa vain Hänelle, joka on kerta kaikkiaan astunut kaikkein pyhimpään. Hän pelastaa aivan kaikki, jotka tulevat Hänen tykönsä uskossa. Hän yhäti elää tehdäkseen väilystyötä meidän hyväksemme.” –*Lift Him up*, p. 319

8

Sapattina 24. elokuuta 2019

Iloitseminen Jumalan läsnäolosta

”Kristuksen kautta oli määrä täytyä sen tarkoituksen, jonka vertauskuvana oli ilmestysmaja. Se oli loistava rakennus, jossa kullankimalteiset seinät heijastivat sateenkaaren värejä, verhoihin oli kudottu kerubeja, alati palavan suitsutuksen tuoksu tuntui kaikkialla, papit olivat pukeutuneet puhtaan valkoisiin vaatteisiin ja sisimmäisen huoneen syvässä salaisuudessa, armoistuimen yläpuolella, oli palvomaan kumartuneiden enkelien välissä Pyhimmän kirkkaus. Jumala toivoi kansansa saavan tästä kaikesta selville hänen tarkoituksensa ihmissieluun nähden.” EK. s. 36.

Jumalan erityinen ilmestys

1. Mitä suurta tapahtumaa israelilaiset todistivat Siinain juurella? Kenen äänen he kuulivat?

2. *Moos. 19:11,16,20. Ja olkoot valmiit kolmanneksi päiväksi; sillä kolmantena päivänä Herra astuu koko kansan nähden alas Siinain vuorelle... Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta... Ja Herra astui alas Siinain vuorelle, vuoren kukkulalle, ja Herra kutsui Mooseksen vuoren kukkulalle; ja Mooses nousi sinne ylös.*

5. *Moos. 4:12. Ja Herra puhui teille tulen keskeltä. Sanat te kuulitte, mutta ette nähneet hänen muotoansa, kuulitte vain äänen.*

”Sitten Herra antoi Moosekselle suorat ohjeet siitä, miten valmistaa kansa kohtaamaan Häntä, että he kuulisivat Hänen lakinsa julistuksen, ei enkelien suusta, vaan Hänen itsensä julistamana... Kansaa vaadittiin pidättäytymään maallisista

askareista ja huolista ja omistamaan ajatuksensa tälle asialle. Jumala vaati heitä myös pesemään vaatteensa. Hän on yhtä tarkka tänä päivänä, kuin oli silloinkin.” *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 233.

”Pasuunain soitolla kutsuttiin Israelia kohtaamaan Jumalaa. ... Isä ja Poika sekä lukuisa joukko enkeleitä olivat vuorella. ... Kun Jumala ilmaisi läsnäolonsa Siinailla, oli Herran kirkkaus kaikelle Israelille kuin kuluttava tuli.” PP. s. 319.

2. Mahtavan lakinsa ja hallintonsa julistamisen jälkeen Siinailla, mitä Herra neuvoi kansaansa rakentamaan? Mikä Hänen tarkoituksensa oli sen suhteen?

2. Moos. 25:8,22. *Ja tehköt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään... Ja siinä minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistumelta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä, kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.*

2. Moos. 29:42-46. *Tämä olkoon teillä jokapäiväinen polttouhri sukupolvesta sukupolveen ilmestysmajan ovella Herran edessä, jossa minä ilmestyn teille puhuakseni sinun kanssasi. Siinä minä ilmestyn israelilaisille, ja se on oleva minun kirkkauteni pyhittämä. Ja minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin; ja minä pyhitän Aaronin poikinensa pappeina palvelemaan minua. Ja minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka vein heidät pois Egyptin maasta, asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa.”*

”Ja minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa. 'Ja se on oleva minun kirkkauteni pyhittämä.' Tämä oli Moosekselle annettu vakuutus... Israelille, jonka keskuuteen Hän halusi tehdä asuinpaikkansa, Hän ilmaisi suurenmoinen luonteensa ihanteen. Malli oli annettu heille vuorella, kun laki annettiin Siinailta....” *The Faith I Live by*, p. 192.

3. Mikä muu Jumalan kirkkauden ilmestys tapahtui pyhäkön vihkimisen yhteydessä? Sen jälkeen, mikä pysyvä jumalallisen läsnäolon merkki oli ilmestysmajan yläpuolella?

2. Moos. 40:34,38. *Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen; ... Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli pilvessä tulen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan.*

”Sen jälkeen, kun työt ilmestysmajalla oli lopetettu, 'pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen' ...Herra johti israelilaisia kaikilla heidän matkoillaan erämaan halki. Jos oli hyväksi kansalle ja Jumalalle kunniaksi, että he pystyttäisivät telttansa jonnekin tiettyyn paikkaan ja asuisivat siinä, Jumala ilmaisi tahtonsa heille siten, että pilvipatsas lepäsi suoraan ilmestysmajan yläpuolella. Ja siinä se pysyi niin kauan, kunnes Jumala halusi heidän jälleen lähtevän liikkeelle.

Sitten kirkas pilvi kohosi korkealle ylös, ja he jatkoivat taas matkaansa.” –*Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 10.

”Mooses pyysi heidän huomiotaan... Ja hän vetosi heprealaisiin joukkoihin: 'Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme? Ja onko toista suurta kansaa, jolla on niin vanhurskaat käskyt ja säädökset, kuin on koko tämä laki, jonka minä tänä päivänä teille annan?’” –*Signs of the Times*, May 13, 1886.

Jumalan läsnäolo vielä kansansa kanssa

4. Vaikka jotkut ihmiset olivat kaukana maastaan, minkä lupauksen Herra antoi profeettansa välityksellä? Kuin Isä lanstensa kanssa, minkä syvän halun Herran sanomat osoittavat?

Sak. 2:10. Riemuitse ja iloitse, tytär Siion! Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi, sanoo Herra.

Sak. 8:3. Näin sanoo Herra: Minä käännyin jälleen Siionin puoleen ja tulen asumaan Jerusalemin keskelle, ja Jerusalemiä kutsutaan Uskolliseksi Kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuorta Pyhäksi Vuoreksi.

”Tämän siunauksen lupauksen olisi pitänyt täyttyä laajalti niinä vuosisatoina, jotka seurasivat Israelin paluuta pakkosiirtolaisuutensa maista. Jumalan tarkoitus oli, että koko maa olisi ollut valmiina Kristuksen ensimmäiselle tulolle, samoin kuin nykyään valmistetaan tietä hänen toiselle tulemiselleen. Nöyryyttävien pakolaisuusien lopulla Jumala armossaan vakuutti kansalleen Israelille profeetta Sakarjan välityksellä: »Minä käännyin jälleen Siionin puoleen ja tulen asumaan Jerusalemin keskelle, ja Jerusalemiä kutsutaan Uskolliseksi Kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuorta Pyhäksi Vuoreksi.» Ja kansastaan hän sanoi: »Katso, — — minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas» (Sak. 8:3, 7, 8).” PK. s. 488.

5. Kun aika täyttyi, kuinka Herra ilmaisi itsensä ihmisten keskuudessa? Kuinka Johannes ja Jeesus itse puhuivat Hänen ihmisruumiistaan, jota ihmiset tarkkailivat joka päivä Hänen maallisen vaelluksensa ajan?

Joh. 1:14. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Joh. 2:19-21. Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä." Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä temppeleä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?" Mutta hän puhui ruumiinsa temppeleistä.

Joh. 4:23,24. Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa."

”Jumala puhui Mooseksen välityksellä Israelille: »Ja tehköt he minulle pyhäkön

asuakseni heidän keskellään», (2 Moos. 25:8) ja Hän asuikin pyhäkössä kansansa keskellä. Koko rasittavan korpivaelluksen ajan Hänen läsnäolonsa merkki näkyi heidän luonaan. Samoin Kristus pystytti pyhäkkönsä meidän ihmisten telttojen keskelle. Hän pystytti telttansa ihmisten telttojen viereen asuakseen meidän keskellämme, jotta me oppisimme tuntemaan Hänen luonteensa ja elämänsä. »Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä: ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta.» Joh. 1:14.” AT. s. 13.

6. Kenet ne, joilla oli etuoikeus nähdä Jeesus Hänen toimintansa aikana, todella näkivät?

Joh. 14:9. Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus!

Joh. 12:44,45. Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettänyt. Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.

”Kuka on Kristus? Hän on elävän Jumalan ainoa Poika. Hän on Isälle kuin sana, joka ilmaisee ajatuksen – kuin ajatus, joka voidaan kuulla. Kristus on Jumalan sana. Kristus sanoi Filippukselle: 'Se, joka on nähnyt minut, on nähnyt myös Isän.' Hänen sanansa ovat kaiku Jumalan sanoista. Kristus on Jumalan kaltainen, Hänen kirkkautensa säteily ja Jumalan olemuksen kuva. Persoonallisena olentona Jumala on ilmaissut itsensä Pojassaan Jeesuksessa, kirkkautensa säteilyssä ja Hänen olemuksensa kuvassa (Hebr. 1:3), joka havaittiin maan päällä ihmisen muodossa. Henkilökohtaisena Vapahtajana Hän tuli maailmaan. Henkilökohtaisena Vapahtajana Hän nousi taivaaseen. Henkilökohtaisena Vapahtajana Hän toimii välitystyössä taivaan saleissa. Jumalan valtaistuimen edessä toimii meidän hyväksemme 'Ihmisen Pojan muotoinen.' Ilm. 1:13.” –*Sons and Daughters of God*, p. 21.

Hoitamassa palelusta taivaassa

7. Kun maallisen temppelin palvelukset lakkautettiin, missä meidän Lunastajamme jatkoi välitystyötään? Milloin Jumalan toive asua kansansa keskellä täyttyy täydellisesti, ja Hänen kansansa saa nauttia Hänen läsnäolostaan ikuisesti?

Hebr. 8:1,2. Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaassa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka rakentanut Herra eikä ihminen.

Hebr. 7:25. jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

1. Joh. 2:1,2. Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on

vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.

Ilm. 21:3. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maha ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

*"Tahrattomalla elämällään, kuuliaisuudellaan ja ristinkuolemallaan Golgtalla, Kristus tuli kadotetun ihmissuvun välittäjäksi. Ja nyt meidän pelastuksemme Kapteeni ei ole pelkkä anoja, vaan voittaja, joka vaatii voittoansa. Hänen uhrinsa on täydellinen, ja meidän Välittäjänämme Hän vie päätökseen aloittamansa työn viemällä Jumalan eteen suitsukkeen, joka sisältää Hänen tahrattomat ansionsa sekä Hänen kansansa rukoukset, tunnustukset ja kiitokset. Hänen vanhurskaudellaan höystettynä suitsuke kohoo Jumalan tykö miellyttävänä tuoksuna. Uhri on täysin hyväksytty, ja anteeksianto kattaa kaikki rikkomukset. Oikealle uskovalle Kristus on todella pyhäkön pappi, joka tekee palvelusta hänen hyväkseen pyhäkössä ja puhuu Jumalan valitsemien välikappaleiden kautta." –(Manuscript 142, 1899) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, pp. 930, 931.*

Lisätutkisteluksi

"Taivaan tempelissä, missä Jumala asuu, hänen valtaistuimensa perustuksena on vanhurskaus ja tuomio. Kaikkein pyhimmässä on hänen lakinsa, se oikeuden suuri perusohje, jonka mukaan kaikkia ihmisiä koetellaan. Lain taulut ovat arkissa, ja arkin kantana on armoistuin, jonka edessä Kristus vetoaa vereensä syntisten puolustukseksi. Näin esitetään oikeuden ja armon yhteys Jumalan suunnitelmassa ihmisten pelastamiseksi. Tämän yhteyden voi vain ääretön viisaus keksiä ja ääretön voima panna toimeen. Se täyttää koko taivaan ihmettelyllä ja kunnioituksella. Maallisen pyhäkön kerubit, jotka kunnioittavasti katsoivat alas armoistuimeen, kuvaavat sitä kiinnostusta, millä kaikki taivaalliset olennot seuraavat pelastustyötä. Se on armon salaisuus, johon enkelit haluavat katsahtaa, että Jumala voi olla vanhurskas, samalla kun vanhurskauttaa katuvan syntisen ja uudistaa yhteytensä langenneeseen sukuun. On armon salaisuus, että Kristus voi alentua nostamaan lukemattoman joukon ihmisiä perikadon kuilusta ja pukea heidät oman vanhurskautensa tahrattomaan pukuun, niin että he voivat seurustella enkelien kanssa, jotka eivät ole koskaan tehneet syntiä, ja ikuisesti olla Jumalan läheisyydessä." PP. s. 420.

Olen pahoillani synnistäni

”Katsommeko syntejämme ja valitamme sanoen: 'Olen tehnyt väärin, enkä voi tulla Jumalan tykö luottamuksella'? 'Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' 1. Joh. 1:9. Meidän on tärkeää ymmärtää synnin kauhea luonne. Synti aiheutti Kristuksen kärsimän häpeällisen kuoleman Golgatalla. Mutta samalla, kun meidän tulee ymmärtää, että synti on kauhea asia, meidän ei kuitenkaan tulisi kuunnella vastustajan ääntä, joka sanoo: 'Sinä olet tehnyt syntiä, eikä sinulla ole oikeutta vaatia Jumalan lupauksia itsellesi.' Sinun tulisi sanoa vastustajalle: 'On kirjoitettu, 'jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.' 1. Joh. 2:1.” –*Our High Calling*, p. 83.

Syntisen tunteet

1. Miltä ihmisestä tuntuu, kun hän tulee tietoiseksi synneistään Jumalaa ja toisia ihmisiä vastaan?

Ps. 38:3. Sillä sinun nuolesi ovat uponneet minuun, sinun kätesi painaa minua.

Job 6:4, alku- ja loppuosa. Sillä Kaikkivaltiaan nuolet ovat sattuneet minuun... Jumalan kauhut ahdistavat minua.

”Onko Israelin lasten esitetyllä historialla meille mitään merkitystä? Antavatko ne, jotka väittävät uskovansa totuuteen, inhimillisten tunteiden vaikuttaa arvioihinsa, kuten Israel antoi? Kun Jumalan palvelijoita kutsutaan hoitamaan ikävää velvollisuutta korjata erehtyviä, alkoot ne, joille ei tätä tehtävää ole annettu, asettuko loukatun ja Jumalan väliin. Jos et voi nähdä asioita siinä valossa, kun ne on esitetty, pysy rauhassa, anna Kaikkivaltiaan nuolten osua kohteeseensa.” –*Christ Triumphant*, p. 125.

”Henkilökohtaisella myötätunnolla ja johdonmukaisuudella esitetyt sydämeen käyvät vetoamukset ovat kuin Jumalan teräviä nuolia, jotka lävistävät synnin kovettaman sydämen kuin terävä sirppi, joka korjaa kallisarvoista satoa taivaalliseen vilja-aitaan. Jos me olemme Kristuksen työtovereita, meillä on lyhteitä tuotavana Mestarille – sieluja, jotka ovat pelastuneet meidän myötävaikutuksellamme.” *Review and Herald*, April 24, 1883.

2. Kuinka psalmirunoilija ilmaisi suuren surunsa synneistään ja vääryyksistään? Pystyikö hän kantamaan niiden raskasta taakkaa?

Ps. 38:5. Sillä minun pahat tekoni käyvät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma ne ovat minulle liian raskaat.

Esra 9:6. ja minä sanoin: "Jumalani, minä olen häpeissäni enkä kehtaa kohottaa

kasvojani sinun puoleesi, minun Jumalani; sillä meidän rikkomuksemme ovat nousseet päämme ylitse ja meidän syyllisyytemme on kohonnut taivaaseen asti.

Ps. 40:13. Sillä lukemattomat vaivat minua saartavat, minun rikkomukseni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taida; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja rohkeus on minulta mennyt.

Matt. 11:28. Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

”Kaikki ovat tilivelvollisia teoistaan, joita ovat tehneet tässä maailmassa koetusaikanaan. Kaikilla on voima hallita tekojaan, jos he haluavat. Jos he ovat heikkoja hyveissä ja ajatusten ja tekojen puhtaudessa, he voivat saada apua avuttomien Ystävältä. Jeesus tuntee kaikki ihmisluonnon heikkoudet, ja jos Häneltä hartaasti pyydetään, Hän antaa voimaa voittaa vahvimmatkin kiusaukset. Kaikki voivat saada tämän voiman, jos he etsivät sitä nöyrästi. Jeesus antaa kaikille raskautetuille ja synnin vaivaamille siunatun kutsun tulla Hänen, syntisten Ystävän, tykö. 'Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.' Matt. 11:28-30.” –*An Appeal to Mothers*, pp. 31, 32

”Jokaisen sielun suuri taakka tulisi olla: Onko minun sydämeni uudistettu? Onko minun sieluni muutettu? Onko minun syntini annettu anteeksi uskon kautta Kristukseen? Olenko minä uudestisyntynyt? Olenko minkä vastannut myöntävästi kutsuun 'Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon'... Pidätkö kaikkea roskana Kristuksen Jeesuksen tuntemisen rinnalla? Tunnetko velvollisuudeksesi uskoa jokaisen sanan, joka tulee Jumalan suusta?” (Manuscript 32, 1896) *Selected Messages*, book 2, p. 117.

Murhe ja tunnustus

3. Yrittikö hän peitellä tai vähätellä Jumalan edessä vastuutaan teoistaan? Mitä hän aidosti tunsi synneistään?

Ps. 38:19. sillä minä tunnustan pahat tekoni, murehdin syntieni tähden.

2. Kor. 7:9,10. nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä. Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.

Ps. 32:5. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

”Nöyrä sydän ei ajattele, että tunnustaminen alentaa häntä. Hän ei pidä häpeänä tunnustaa, jos on joka tapauksessa vaikka vaan ajatuksissaankin, loukannut veljeään

tai ollut esteenä Jumalan työlle hänen kauttaan. Tunnustamattomat synnit ovat anteeksiantamattomia syntejä. Ne, jotka ajattelevat saaneensa anteeksi synnit, joiden synnillisyyttä he eivät ole koskaan tunteneet ja joista eivät ole tunteneet sieluntuskaa, pettävät vaan itseänsä... Emme luota itseemme, ja pyydämme Jumalalta apua, ja pyrimme pelastukseen pelolla ja vavistuksella. Hyläten kaiken luottamuksen lihan käsivarteen tartumme vahvalla otteella Jeesukseen...” –*Our High Calling*, p. 82.

4. Kuinka kuvataan syntisen hengellistä ja psykologista tilaa? Kuinka paljon ihminen kärsii, kun hän on tehnyt syntiä, eikä ole mitään inhimillistä keinoa hyvittää sitä tai korjata sen seurauksia?

Ps. 38:4. Ei ole lihassani tervettä paikkaa sinun vihastuksesi tähden eikä luissani rauhaa minun syntieni tähden.

Jes. 1:6. Kantapäätästä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä, joita ei ole puserrettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.

Ps. 6:3. Herra, armahda minua, sillä minä olen näännyksissä; paranna minut, Herra, sillä minun luuni ovat peljästyneet,

”Daavid tunsu usein voitonriemua Jumalassa, ja kuitenkin hän mietti paljon omaa arvottomuuttaan ja syntisyyttään. Hänen omatuntonsa ei ollut unelias eikä kuollut. Hän kirjoitti: 'Minun syntini on alati minun silmiäni edessä.' Ps. 51:3. Hän ei imarrellut itseään, että synti olisi jotakin, minkä kanssa hänellä ei ole mitään tekemistä, joka ei koskettaisi häntä. Kun hän näki petollisuuden syvyyden sydämessään, hän ... rukoili, että Jumala ... puhdistaisi hänen salaiset virheensä. Meidän ei ole turvallista sulkea silmiämme ja paaduttaa omaatuntoamme, niin että emme näe tai ymmärrä syntejämme.” –*Our High Calling*, p. 82.

5. Kuinka leveää, syvää ja pitkää on hänen alituinen surunsa?

Ps. 38:7. Minä käyn kumarassa, aivan kyyryssä, kuljen murheellisena kaiken päivää.

Job 30:28. Minä käyn murheasussa, ilman päivänpaistetta; minä nousen ja huudan väkijoukossa.

Ps. 35:14, loppuosa. niinkuin äitiänsä sureva, niin minä kävin surupuvussa, kumarruksissa.

”Etsikää Herraa koko sydämeštänne. Tulkaa innokkaina, ja kun teistä tuntuu, että ilman Jumalan apua tuhoudutte, ja kun halajatte häntä, niin kuin peura halajaa vesipurolle, silloin Herra nopeasti vahvistaa teitä. Silloin rauhanne ylittää kaiken ymmärryksen. Jos tahdotte pelastua, teidän täyry rukoilla. Varatkaa siihen aikaa. Älkää olko rukouksissanne hätäisiä ja huolimattomia. Anokaa, että Jumala aikaansaa teissä läpikotaisen uudistuksen ja että hänen Henkensä hedelmät ilmenisivät teissä, niin että loistatte valona maailmassa. Älkää olko esteenä tai kirouksena Jumala asialle; te voitte olla sille avuksi ja siunaukseksi. Uskotteleeko saatana teille, ettette voi iloita täydestä pelastuksen lahjasta? Älkää uskoko häntä.” M. s. 76.

Ei itse vanhurskautusta

6. Kuinka ihminen voi yrittää puolustella itseään, kun hän tulee tuntemaan syyllisyytensä? Kuka yksin voi auttaa tässä kauheassa tilanteessa?

Ps. 38:14-16. Mutta minä olen kuin kuuro, en mitään kuule, kuin mykkä, joka ei suutansa avaa. Minä olen kuin mies, joka ei mitään kuule ja jonka suussa ei vastausta ole. Sillä sinua, Herra, minä odotan, sinä vastaat, Herra, minun Jumalani.

Ps. 39:8,9. Ja nyt, mitä minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni. Päästä minut kaikista synneistäni, älä pane minua houkkain pilkaksi.

Ps. 120:1. Ahdistuksessani minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle.

Ps. 118:5. Ahdistuksessani minä huusin Herraa, Herra vastasi minulle ja asetti minut avaraani paikkaan.

”Rakas veli: ... Minä tiedän, että olet usein kiusattu ja koeteltu. Tiedän, että Herra ei jätä sinua yksin kamppailemaan. Usko ainoastaan, että Jeesus on sinun Auttajasi, aina paikalla oleva apu ahdistuksen aikana. Jotenkin minusta tuntui tänään, että minun täytyy nähdä sinut ja pyytää sinua katsomaan ylös; niin, katso ylös sumun läpi, pilvien läpi vanhurskauden Aurinkoon. Et saa olla masentunut. Masennus lannistaa ja vie sinun elinvoimiasi. Sinun tulee olla iloinen, vaikka olisitkin pettynyt ihmisiin. Jeesus ymmärtää; Jeesus on vilpiton; Jeesus on sinun Vapahtajasi. Vain hetki aikaa koetuksia ja taisteluita, sitten iankaikkinen kirkkauden palkkio... Elämän ja uskon syvin ja aidoin filosofia on tuoda itsemme mitä läheisimpään yhteyteen Jumalan kanssa, Jumala antaa sinulle kokemuksen, ja jos et murehdi liikaa, sinulla on fyysistä voimaa. Mutta murhe ja erimielisyys ja epäaitous on sinulle elävä kuolema. Mutta sinun täytyy jättää uskossa asiiasi Jumalalle. Totuus tulee voittamaan, ja sinä voitat siinä mukana.” –The Upward Look, p. 276.

7. Mitä katuva, joka on tehnyt vakavan synnin, voi odottaa ihmisiltä, kuten ystäviltään ja tovereiltaan? Kuka yksin voi antaa vapauden rikkomuksesta?

Ps. 38:12. Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä minun vitsauksestani, ja minun omaiseni seisovat kaukana.

Ps. 31:12. Kaikkien ahdistajaini tähden minä olen pilkaksi tullut, ylenpalttiseksi pilkaksi naapureilleni, peljätykseksi tuttavilleni; jotka minut kadulla näkevät, pakenevat minua.

Ps. 32:3-6. Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela. Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu.

”Kaikki lohdun sanat, joita voin lausua sinulle, ei ole paljon. Sinä tunnet voimasi ja

lohdutuksesi Lähteen. Sinä et ole vieras Jeesukselle ja Hänen rakkaudelleen. Sinä olet yksi monista, joille elämä on yksi tuskan, väsymyksen ja pettymysten pitkä taistelu. Menetetty toivo on tehnyt sydämen surulliseksi, mutta tämä maailma on meidän koettelemustemme, murheidemme ja surujemme näyttämö. Me olemme täällä kestääksemme Jumalan koetuksen. Pätsin tuli kuumenee, kunnes se polttaa kuonan pois, ja me tulemme ulos taistelun pätsistä kuin puhdas kulta. Sinä voit, rakas veli, miettiä Jumalan salaperäistä kaitselmusta, Hänen, joka on ottanut sinulta silmiesi näön.” –This Day with God, p. 348.

Lisätutkisteluksi

”Daavid sai syntinsä anteeksi, koska hän nöyryytti sydämensä Jumalan edessä katumuksessa ja sielun tuskassa, ja uskoi, että Jumalan lupaus antaa anteeksi, täytyisi. Hän tunnusti syntinsä, katui ja muuttui. Haltioituneena anteeksiannon vakuutuksesta hän huudahti: 'Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synty on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!' Ps. 32:1,2.Siunaus tulee anteeksiantamuksen tähden; anteeksiantamus tulee uskon kautta siihen, että suuri synnin Kantaja kantaa synnin, joka on tunnustettu ja jota on kaduttu. Siten kaikki meidän siunauksemme tulevat Kristukselta. Hänen kuolemansa on sovitushuri meidän syntiemme edestä. Hän on suuri Välittäjä, jonka kautta me saamme Jumalan armon ja suosion.” –*Our High Calling*, p. 83.

Tänään kootaan erikoissapattikolehti pääkonferenssin kirjallisuustyöosaston hyväksi

10

Sapattina 7. syyskuuta 2019

Minä rakastan sinun lakiasi

”Uudessa syntymisessä sydän tulee sopusointuun Jumalan kanssa, samoin kuin se tulee sopusointuun hänen lakinsa kanssa. Kun tämä suuri muutos on syntisessä tapahtunut, hän on siirtynyt kuolemasta elämään, synnistä pyhyyteen, rikkomisesta ja kapinasta kuuliaisuuteen ja uskollisuuteen. Vanha Jumalasta vieraantumisen elämä on päättynyt; ja uusi sovinnon, uskon ja rakkauden elämä on alkanut. Silloin »lain vanhurskaus täytetään meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen». Room. 8: 4. Ja sielun puhetavaksi tulee: »Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.» Ps. 119:97.” ST. s. 463.

Murhe Jumalan lain rikkomisesta

1. Millaista suurta murhetta psalmista koki nähdessään niitä, jotka eivät kunnioittaneet Jumalan lakia? Mitä Hän anoi Jumalaa tekemään?

Ps. 119:136,126,139. Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun sinun lakiasi ei noudateta... On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakisi... Minun kiivauteni kuluttaa minut, sillä minun vihاميةheni unhottavat sinun sanasi.

”Voimme nyt rukoilla, kuten Daavid: ‘On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakisi’. Ihmiset ovat menneet niin pitkälle tottelemattomuudessa Jumalan lakia kohtaan, että ovat saavuttaneet vertaansa vailla olevan röyhkeyden määrän. Ihmiset harjoittavat tottelemattomuutta ja lähestyvät Hänen sietokykynsä ja rakkautensa rajaa... Häviääkö Jumalan käskyt pitävä kansa pois vallalla olevan vääryyden tähden? Koska yleismaailmallinen halveksunta on tullut Jumalan lain osaksi, ovatko he kiusattuja ajattelemaan vähemmän lakia, joka on Hänen hallituksensa perusta niin taivaassa kuin maan päälläkin? Ei. Hänen seurakunnalleen laki tulee entistä kallisarvoisemmaksi, pyhemmäksi ja kunnioitetummaksi, kun ihmiset pilkkaavat ja halveksivat sitä. Kuten Daavid, niin hekin voivat sanoa: ‘... he ovat rikkoneet sinun lakisi. Sen tähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa. Sentähden minä vaellan kaikessa suoraan, kaikkien sinun asetuksiesi mukaan; kaikkia valheen teitä minä vihaan.’ Ps. 119:26-28.” *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 21.

2. Millainen asenne psalmirunoilijalla oli Herran lakia kohtaan, toisin kuin monilla meidän päivinämme, jotka pitävät sitä sietämättömänä ikeenä?

Ps. 119:24,47,92,113,163. Sinun todistuksesi ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani... Minä iloitsen sinun käskyistäsi, jotka ovat minulle rakkaat... Ellei sinun lakisi olisi ollut minun iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni... Kaksimielisiä minä vihaan, mutta sinun lakiasi minä rakastan... Valhetta minä vihaan ja inhoan, mutta sinun lakiasi minä rakastan.

”Missä ei vain uskota Jumalan sanaan, vaan myös alistetaan tahto hänen tahtoonsa, missä sydän luovutetaan hänelle ja kohdistetaan tunteet häneen, siellä on oikeata uskoa – uskoa, joka vaikuttaa rakkaudessa ja puhdistaa sielun. Sellaisen uskon kautta sydän uudistuu Jumalan kuvan kaltaiseksi. Ja sydän, joka uudistamattomassa tilassaan ei alistu Jumalan lain alle, eikä voikaan, nyt iloitsee sen pyhistä ohjeista, huudahtaa psalmirunoilijan kanssa: ‘Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.’ Ja lain vanhurskaus on täytetty meissä, jotka emme vaella lihan vaan hengen mukaan. Room. 8:1.” *The Faith I Live by*, p. 90.

”Kaikilla ei ole Jumalan rakkautta sydämessään pehmentämässä, muovaamassa ja jalostamassa elämää. Psalmista kertoo hyvästä miehestä, joka: ‘rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja yöt!’ Viitaten omaan kokemukseensa, hän huudahtaa: ‘Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.’ ‘Jo ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat sinun puhettasi.’ Ps. 1:2; 119:97,148.” –*Gospel Workers* (1892), p. 27.

Laki on totuus ja vanhurskaus

3. Mikä erinomainen piirre voidaan nähdä Herran laissa? Mitä myönteisiä vaikutuksia sillä on nöyrään ihmiseen, joka haluaa oppia ja seurata jumalallista tietä?

Ps. 111:7,8. Hänen kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa. Ne pysyvät järkkymättä aina ja iankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa.

Ps. 119:142. Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus.

Ps. 19:8,9. Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.

119:96,18. Kaikella täydellisellä on rajansa - sen olen nähnyt - mutta sinun käskysi ovat ylen avarat... Aava minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä.

”Jumalan luonteeseen kuuluu vanhurskaus ja totuus. Ne ovat myös hänen lakinsa ominaisuuksia. Psalmirunoilija sanoo: »Sinun lakisi on totuus»; »kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat.» Ps. 119:142, 172. Ja apostoli Paavali selittää: »Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.» Room. 7: 12. Lain, joka täten on Jumalan mielen ja tahdon ilmaisu, täytyy olla yhtä pysyvä kuin sen Säättäjä.” ST. s. 462.

”Psalmista sanoo: 'Sinun lakisi on totuus.' Jumalan sanan ja Hengen kautta ihmisille avautuvat hänen lakinsa suuret vanhurskauden periaatteet. Ja koska Jumalan laki on 'pyhä, vanhurskas ja hyvä', jumalallisen täydellisuuden kopio, seurauksena on se, että tälle laille kuuliainen luonne muuttuu sekin pyhäksi. Kristus on täydellinen esimerkki sellaisesta luonteesta. Hän sanoo: 'Minä olen pitänyt Isäni käskyt' ja 'minä aina teen sitä, mikä on hänelle otollista' Joh. 15:10; 8:29. Kristuksen seuraajien on tultava hänen kaltaisikseen – Jumalan armon avulla heidän tulee saattaa luonteensa sopusointuun hänen pyhän lakinsa kanssa.” M. s. 251.

4. Ovatko jumalallisten säädösten opetukset innoitetulle psalmirunoilijalle jotakin, jota noudatetaan satunnaisesti, vai ovatko ne tie, jota hän vaeltaa jatkuvasti ja sitkeästi? Miten?

Ps.119:27,32,35. Saata minut ymmärtämään asetustesi tie, niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi... Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat minun sydämeni... Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan.

”Kymmenen pyhää käskyä, jotka Kristus julisti Siinain vuorella, tiedottivat maailmalle sen tosiasian, että hänellä oli tuomiovalta koko ihmiskunnan yli. Tuo kymmenen käskyn laki, joka huokuu suurinta rakkautta, mitä ihmiselle voidaan osoittaa, on taivaasta kuuluva Jumalan ääni, joka julistaa sielulle lupauksen: 'Tee tämä, niin et joudu sielunsielunvihollisen valtaan ja valvontaan.' Tuossa laissa ei ole mitään kielteistä, vaikka siltä näyttäisikin. Se sanoo: TEE, niin saat elää. Taivaan

Jumala siunaa niitä, jotka pitävät Jumalan käskyt. Pysyväkö Jumalan omaisuuskansana vai poljemmeko maahan Jumalan lain ja sanomme, ettei se ole voimassa? Jumala olisi yhtä hyvin voinut mitätöidä itsensä... Meidän voimamme lisääntyvät, kun me kuljemme valossa, ja siten me voimme tulla kykenevämmiksi noudattamaan Jumalan käskyjä. Me voimme saada lisää voimaa joka askeleella taivastiellä.” *The Faith I Live by*, p. 95.

Siunauksia niille, jotka vaeltavat Herran laissa

5. Kuinka psalmista kuvaili niitä, jotka vaeltavat jumalallisessa laissa koko sydämeästään?

Ps. 119:1,2. Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat! Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämeästään,

Ps. 128:1. Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa hänen teillensä.

”Usein Häneltä kysyttiin: Miksi haluat olla niin erikoinen ja erilainen kuin me kaikki? »Kirjoitettu on», Hän sanoi, »autuaat ovat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat! Autuaat ne, jotka ottavat vaarin Hänen todistuksistaan, jotka etsivät Häntä kaikesta sydämeästään, jotka eivät vääryyttä tee, vaan vaeltavat Hänen teillään!» *Ps. 119:1-3.*” AT. s. 71.

”Jumala julistaa: 'Minä panen lakini heidän mieleensä.' Daavidin rukous ilmaisee tämän saman kallisarvoisen vakuutuksen: 'Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat! Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämeästään, jotka eivät vääryyttä tee, vaan vaeltavat hänen teillään! Sinä olet asetuksesi säätännyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin.... Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi. Minä kiitän sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin sinun vanhurskautesi oikeudet... Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi. Minä etsin sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi.' *Ps. 119:1-10.*” –*The Paulson Collection of Ellen G. White Letters*, p 4.

6. Minkä arvon hän tunnisti pyhissä käskyissä? Mikä oli hänen syvä kiinnostuksenkohteensa ja suuri halunsa?

Ps. 119:40,72,97,34,35,60. Katso, minä ikävöitsen sinun asetuksiasi; virvoita minua vanhurskaudellasi... Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata... Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen... Anna minulle ymmärrys ottaakseni sinun laistasi vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni. Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan... Minä riennän viivyttelemättä noudattamaan sinun käskyjäsi.

”Psalmirunoilijan sanat: »Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata» (*Ps. 119:72*) ilmaisevat totuuden muussakin kuin

uskonnollisessa mielessä. Ne ilmaisevat ehdottoman totuuden, ... Tänä rahanhimon,... aikanakin tunnustetaan laajoissa piireissä, että ...rehellisyys, ahkeruus, raittius, puhtaus ja säästäväisyys ovat parempi pääoma kuin mikään määrä pelkkää rahaa.” EK. s. 132.

”Missä ei vain uskota Jumalan sanaan, vaan myös alistetaan tahto hänen tahtoonsa, missä sydän luovutetaan hänelle ja kohdistetaan tunteet häneen, siellä on oikeata uskoa – uskoa, joka vaikuttaa rakkaudessa ja puhdistaa sielun. Sellaisen uskon kautta sydän uudistuu Jumalan kuvan kaltaiseksi. Ja sydän, joka uudistamattomassa tilassaan ei alistu Jumalan lain alle, eikä voikaan, nyt iloitsee sen pyhistä ohjeista ja huudahtaa psalmirunoilijan kanssa: 'Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.' Ja lain vanhurskaus on täytetty meissä, jotka emme vaella lihan vaan hengen mukaan. Room. 8:1.” –*The Faith I Live by*, p. 90.

Toivo pelastuksesta vain armon kautta

7. Vaikka hän rakasti lakia koko sydämestään ja iloitsi sen noudattamisesta, millaiseksi hän arvioi oman kykynsä noudattaa sitä? Mikä oli hänen ainoa toivon Lähteensä täyttää sen vaatimukset?

Ps. 84:12. Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi; Herra antaa armon ja kunnian, ei hän kiellä hyvää niiltä, jotka nuhteettomasti vaeltavat.

Ps. 109:26. Auta minua, Herra, minun Jumalani, pelasta minut armosi jälkeen;

Ps. 69:16. Älä anna vetten vuon minua upottaa, syvyyden minua niellä ja kuilun sulkea suutaan minun ylitseni.

Ps. 119:29. Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi minulle lakisi.

”Koko taivas on kiinnostunut meidän pelastuksestamme. KSL.

”Hänen ajatuksensa ovat armon, rakkauden ja mitä hellimmän säälin ajatuksia. Hän sanoo: »Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.» »Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niin kuin pilven ja sinun syntisi niin kuin sumun» (Jes. 55: 7; 44: 22).” TKL. s. 46.

”Ne, jotka luottavat täysin Kristuksen vanhurskauteen, katsoen Häneen elävässä uskossa, tuntevat Kristuksen Hengen, ja Kristus tuntee heidät. Yksinkertainen usko tekee uskovan kykeneväksi todella kuolemaan synnille ja elämään Jumalalle Jeesus Kristuksen, meidän Herramme kautta. Me olemme pelastetut uskon kautta armoon, joka ei ole meistä lähtöisin, vaan se on Jumalan lahja.” *Faith and Works*, p. 91.

Lisätutkisteluksi

”Kuinka me sitten pelastumme? »Kuten Mooses ylensi käärmeen erämaassa», samoin Ihmisen Poika on ylennetty, ja jokainen, jota käärme on pettänyt ja purrut, voi katsoa ja elää. »Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin». Joh. 1:29. Ristiltä loistava valo ilmaisee Jumalan rakkauden. Hänen rakkautensa vetää

meitä puoleensa. Ellemme vastusta, meidät johdetaan ristin juurelle katumaan syntejä, joiden tähden Vapahtaja ristiinnaulittiin. Silloin Jumalan Henki synnyttää uskon kautta uuden elämän sielussa. Ajatukset ja halut tulevat Kristuksen tahdolle kuuliaisiksi. Sydän ja mieli luodaan uusiksi Hänen kuvansa mukaan, joka vaikuttaa meissä, niin että jätämme kaiken Hänelle. Silloin Jumalan laki kirjoitetaan mieleen ja sydämeen, ja me voimme Kristuksen tavoin sanoa: »Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni.» Ps. 40: 9.” AT. s. 155.

”Israelin rukousten ohessa ylös kohoava suitsutus kuvaa Kristuksen ansioita ja välitystoimintaa sekä hänen täydellistä vanhurskauttaan, joka uskon kautta luetaan hänen kansansa hyväksi ja joka yksin voi tehdä syntisten olentojen palvonnan kelvolliseksi Jumalalle. Pyhäkön pyhimmän osaston verhon edessä oli ikuisen välitystoiminnan alttari ja sen etummaisena osastona edessä oli jatkuvan sovituksen alttari. Jumalaa oli lähestyttävä veren ja suitsutuksen välityksellä. Nämä kuvasivat suurta Välimiestä, jonka kautta syntiset saavat lähestyä Herraa ja jonka ainoan välityksellä armo ja pelastus voidaan suoda katuvalle, uskovalle sielulle.” *The Faith I Live by*, p. 197.

11

Sapattina 14. syyskuuta 2019

Puhdas ja valkoinen kuin lumi

”Sinä tarvitset rauhaa – taivaan anteeksiantoa ja rakkautta sieluusi. Rahalla sitä ei voi ostaa, älykkyydellä sitä ei voi hankkia, viisaudella sitä ei voi saavuttaa; et voi koskaan toivoakaan varmistavasi sitä omilla ponnisteluillasi. Mutta Jumala tarjoaa sitä sinulle lahjana, 'ilman rahatta, ilman hinnatta'. Jes. 55:1. Se on sinun, jos vaan ojennat kätesi ja tartut siihen. Herra sanoo: 'Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.' Jes. 1:18. 'Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.' Hes. 36:26.” –*A Call to Stand Apart*, p. 29.

Kuin tahrattu vaate

1. Mikä on selvästi nähtävissä ihmisluonnossa? Mihin Raamattu vertaa ihmisen inhimillistä luontoa?

Jes. 64:6. Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme. Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekomme heittelevät meitä niinkuin tuuli.

Job. 15:14. Kuinka voisi ihminen olla puhdas, kuinka vaimosta syntynyt olla vanhurskas!

”Silloin kun Jumala asetti ensimmäiset vanhempamme pyhään Eedeniin, heillä oli yllään viattomuuden valkoinen vaippa. - - Mutta synnin ilmaannuttua heidän

yhteytensä Jumalaan katkesi, ja heitä ympäröinyt valo häipyi pois. - - Ihminen ei pysty keksimään mitään menettämänsä viattomuuden vaipan tilalle. - - Vain Kristuksen itsensä hankkima asu voi tehdä meidät soveliaiksi astumaan Jumalan eteen. Tämän asun, hänen oman vanhurskautensa vaatteen, Kristus pukee jokaisen katuvan, uskovan sielun ylle. - - Näissä vaatteissa, jotka on kudottu taivaallisissa kangaspuissa, ei ole yhtään ainoata ihmisen tekemää rihmaa, Ihmisenä ollessaan Kristuksella oli täydellinen luonne, ja tämän luonteen hän tarjoaa meille. 'Niin kuin tahrattu vaate, oli kaikki meidän vanhurskautemme' Jes. 64:6. Kaikki mahdolliset aikaansaannoksemme ovat synnin tahraamia. Mutta Jumalan Poika ilmestyi 'ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä'. Raamatun määritelmän mukaan 'synti on laittomuus' 1. Joh. 3:5,4." M. s. 85.

2. Kuinka mahdollista on meille, jotka olemme luonnoltamme saastaisia, itse muuttaa luontoamme? Lisäksi, pystymmekö synnyttämään vanhurskaita lapsia?

Jer. 13:23. Voiko etiopialainen muuttaa ihonsa ja panteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet.

Job 25:4. Kuinka siis ihminen olisi vanhurskas Jumalan edessä, ja kuinka vaimosta syntynyt olisi puhdas?

Job 14:4. Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.

”Jos tajuat oman syntisyytesi, niin älä odota, kunnes olet tullut paremmaksi. Kuinka monet luulevatkaan, etteivät he ole kyllin hyviä tulemaan Kristuksen tykö. Uskotko tulevasi paremmaksi omilla ponnistuksillasi? - - Meille on apu vain Jumalassa. Emme saa jäädä odottamaan voimakkaampia virikkeitä, parempia tilaisuuksia tai hurskaampia mielialoja. Me emme voi itsestämme tehdä mitään. Meidän on tultava Kristuksen tykö juuri sellaisina kuin olemme. Jättäydy Kristukselle viipymättä; hän yksin voi armonsa voimalla lunastaa sinut perikadosta. Hän yksin voi tervehdyttää siveelliset ja henkiset kykysi.” *The Faith I Live by*, p. 133.

Katuvan sielun syvä kaipaus

3. Millainen syvä toive ja rukous on vilpittömällä sielulla, joka tunnistaa syntisen luontonsa ja on pahoillaan sopimattomasta käytöksestään?

Ps. 51:3,9,12. Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden... Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.

”Älä kuuntele vihollista, joka houkuttelee sinua pysyttelemään loitolla Kristuksesta, kunnes olet tehnyt itsesi paremmaksi ja olet kyllin hyvä tullaksesi Jumalan luo. Jos viivyttelet siihen asti, et pääse koskaan tulemaan. Kun saatana näyttää saastaisia vaatteitasi, toista Vapahtajan lupausta: »Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos» (Joh. 6:37). Sano viholliselle, että Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa kaikesta

synnistä. »Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin» (Ps. 51: 9).” PK. s. 221.

”Veren sivelyyn käytetystä isopista tuli puhdistuksen vertauskuva. Sillä puhdistettiin pitaalisia ja niitä, jotka olivat saastuneet kosketettuaan kuolleeseen. Sen merkitys kuvastuu myös psalmistan rukouksesta: »Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin» (Ps.51: 9).” PP. s. 255.

4. Toisaalta, mitä Herra tuntee langennutta ihmistä kohtaan? Mitä Hän haluaa tehdä ihmisen rikkomusten kanssa?

Jes. 43:25. Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.

Jes. 41:14. Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki: minä autan sinua, sanoo Herra, ja sinun lunastajasi on Israelin Pyhä.

”Jumalan tykönä on anteeksiantamus; siellä syntinen vastaanotetaan ehdoitta Jeesuksen, ristiinnaulitun ja ylösnousseen Herran, ansioiden tähden. Jesaja kuuli Herra n julistavan valituilleen: »Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista. Muistuta sinä minua, käykäämme oikeutta keskenämme; puhu sinä ja näytä, että olet oikeassa. Ja sinä saat tuntea, että minä, Herra, olen sinun auttajasi, että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi» (jakeet 25,26; 60:16).” PK. s. 502.

”Sillä hetkellä, kun tartut uskossa Jumalan lupauksiin ja sanot, olen eksynyt lammas, joita Jeesus tuli pelastamaan, uusi elämä valtaa sinut, ja saat voimia vastustaa kiusauksia. Mutta usko, jolla voi tarttua lupauksiin, ei tule tunteista. 'Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.' Room. 10:17. Et saa odottaa, että tulisi jokin suuri muutos; et saa odottaa jotain ihmeellistä tunnetta...” – *In Heavenly Places*, p. 116.

5. Tuntien ihmisen tilanteen, mitä Herra siksi kutsuu jokaista tekemään? Millainen anteeksiantamuksen toivo on olemassa, vaikka ihmisen synnit ovat purppuranpunaiset?

Jes. 1:18. Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.

Jes. 43:4. Koska sinä olet minun silmissäni kallis ja suuriarvoinen ja koska minä sinua rakastan, annan minä ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia sinun hengestäsi.

”Kristus on ilmaistu Ihmisten Vapahtajana. Ihmisten ei tullut luottaa omiin tekoihinsa, omaan vanhurskauteensa, tai itseensä mitenkään, vaan Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit. Hänessä ilmaistiin Puolustaja Isän kanssa. Hänen kauttaan annettiin kutsu: 'Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne

ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.' Jes. 1:18. Tämä kutsu kaikuu vielä tänäkin päivänä meille. Älköön ylpeys, omanarvontunto tai itse vanhurskaus pidättäkö ketään tunnustamasta syntejään, että hän voisi vedota lupaukseen: 'Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.' Snl. 28:13. Älä salaa mitään Jumalalta, äläkä laiminlyö virheitiesi tunnustamista veljille, jos heillä on niihin yhteyttä." –*Fundamentals of Christian Education*, p. 239.

Ei lunastettu turmiollisten asioiden kanssa

6. Mikä teki Vapahtajalle mahdolliseksi saada aikaan ihmisen pelastuksen? Minkä äärettömän kärsimyksen ja uhrauksen Hän kävi läpi, voidakseen antaa ihmisen rikkomukset anteeksi ja parantaa hänen haavansa?

Jes. 53:5. mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

1. Piet. 1:18,19. tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,

"Mikä mietiskelyn aihe onkaan Jeesuksen antama uhri kadonneitten syntisten hyväksi! 'hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavaansa kautta me olemme paratut.' Jes. 53:5. Kuinka voimme kyllin arvostaa niitä siunauksia, jotka näin ovat meidän ulottuvillamme? Olisiko Jeesus voinut kärsiä enemmän? Olisiko hän voinut hankkia meille suurempia siunauksia? Eikö kovimmankin sydämen tulisi murtua, kun muistamme, että hän meidän tähtemme jätti taivaan ilon ja kirkkauden ja kärsi köyhyyttä ja häväistystä, epäinhimillistä tuskaa ja hirvittävän kuoleman? Ellei hän kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta olisi avannut meille toivon ovea, emme olisi tunteneet mitään muuta kuin pimeyden kauhut ja lohduttoman epätoivon. Nykyisessä tilassamme, suosittuina ja siunattuina, emme käsitä, miten syvästä kuilusta meidät on pelastettu. Emme osaa arvioida, miten paljon ankarampi ahdistuksemme ja tuskamme olisi ollut, ellei Jeesus olisi piirittänyt meitä myötätunnon ja rakkauden inhimillisellä käsivarrellaan ja nostanut meidät ylös." Ta. 2, s. 106,107.

7. Pyyhittyään pois kaikki ihmisen rikkomukset Jeesuksessa Kristuksessa, mitä Herra tarjoaa kaikille niille, jotka haluavat seurata Häntä?

Jes. 44:22. Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Palaja minun tyköni, sillä minä lunastan sinut.

Jes. 46:13. Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana; ei viivy pelastus, jonka minä tuon. Minä annan Siionissa pelastuksen, annan kirkkauteni Israelille.

Jes. 51:5. Lähellä on minun vanhurskauteni, minun autuuteni ilmestyy, minun

käsivarteni tuomitsevat kansat; minua odottavat merensaaret ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.

”Kristus kuolemassa Golgatan ristillä vie hänen huomionsa. Miksi Kristus kuoli? Koska se oli ainoa keino pelastaa ihminen, ... Hän otti päällensä meidän syntimme, jotta Hän voisi antaa vanhurskautensa kaikille, jotka Häneen uskovat... Jumalan hyvyys ja rakkaus johti syntisen katumukseen Jumalaa kohtaan ja antoi uskoa Jeesukseen Kristukseen. Herännyt syntinen viitattiin lain tykö, jota hän oli rikkonut. Se kutsuu hänet katumukseen, mutta laissa ei ole pelastavaa voimaa, joka voisi antaa anteeksi lain rikkomisen, ja hänen tilanteensa näyttää toivottomalta. Mutta laki vetää häntä Kristuksen tykö. Kuinka suuria hänen rikkomuksensa synnit ovatkaan, Jeesuksen Kristuksen veri voi puhdistaa hänet kaikesta synnistä...” *Our High Calling*, p. 141.

Lisätutkisteluksi

”Kristityn jumalinen elämä ja pyhä keskustelu ovat päivittäinen todistus syntiä ja syntisiä vastaan. Mutta hänen täytyy esittää Kristusta, ei itseään. Kristus on suuri pelastus synnistä. Meidän myötätuntoinen Lunastajamme on antanut meille sen avun, jota me tarvitsemme. Hän odottaa voidakseen antaa vanhurskautensa vilpittömälle anojalle ja sytyttää hänen sydämessään sellaisen rakkauden, jonka vain meidän armollinen Lunastajamme voi innoittaa. Olkaamme siis, me, jotka tunnustamme olevamme Hänen todistajiaan maan päällä, Hänen lähettiläitään taivaan kartanoista, kirkastakaamme Häntä, jota me edustamme, olemalla uskollisia luottamuksellemme olla valonkantajia maailmassa.” –*Our Father Cares*, p. 314.

12

Sapattina 21. syyskuuta 2019

Hän vanhurskauttaa monet

”Kristuksen armo ja Jumalan laki ovat erottamattomat. Jeesuksessa armo ja totuus kohtaavat toisensa, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisilleen. Hänen elämässään ja luonteessaan Hän ei ainoastaan ilmaise Jumalan luonnetta, vaan myös ihmisen mahdollisuuden.... Ristin kautta syntinen on tempaistu synnin linnoituksesta, pahan liitosta, ja joka askeleella ristiä kohti hänen sydämensä taipuu ja katuen hän huudahtaa: 'Minun syntini ristiinnaulitsivat Jumalan Pojan.' Ristin juurelle hän jättää syntinsä, ja Kristuksen armon kautta hänen luonteensa muutetaan. Lunastaja nostaa syntisen tomusta ja asettaa hänet Pyhän Hengen johdon alaisuuteen. Kun syntinen katsoo Lunastajaan, hän näkee toivoa, vakuutusta ja iloa. Usko tarttuu Kristukseen rakkaudessa. Usko tekee työtä rakkauden kautta ja puhdistaa sielun.” *Selected Messages*, book 1, p. 349.

Hän kasvaa kuin hento kasvi

1. Millä kauniilla vertauksella profeetallsiet kirjoituksen kuvaavat Herran Palvelijan ilmestymistä ja kehitystä? Ajatelkaamme vakavasti, kuinka me arvostamme Häntä.

Jes. 52:13, alkuosa; Katso, minun palvelijani menestyy,...

Jes. 53:2,3. Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

”Läpi lapsuutensa ja nuoruutensa Hän [Kristus] ilmaisi luonteen täydellisyyttä, joka leimasi Hänen myöhempää elämäänsä. Hän kasvoi viisaudessa ja tiedossa. Kun Hän katseli uhritoimituksia, Pyhä Henki opetti Hänelle, että Hänen henkensä tuli uhrata maailman edestä. Hän kasvoi kuin hento kasvi, ei missään suuressa ja meluisassa kaupungissa, joka on täynnä hämmennystä ja kiistoja, vaan laaksoissa kukkuloiden keskellä. Jo vahaisimmista vuosistaan lähtien taivaan enkelit valvoivat Häntä, mutta kuitenkin Hänen elämänsä oli yhtä pitkää kamppailua pimeyden voimia vastaan. Saatanan kätyrit yhdistivät voimansa maallisten välikappaleiden kanssa tehden Hänen elämästään kiusausten ja koettelemusten täyttämää. Yliluonnollisten voimien kautta Hänen sanansa, jotka olivat elämä ja pelastus kaikille, jotka ottivat ne vastaan ja elivät niiden mukaan, käännettiin ja tulkittiin väärin.” *Signs of the Times*, August 6, 1896.

2. Mitä suruja ja murheita Hän kantoi? Keiden rikkomusten ja pahojen tekojen tähden Hän oli haavoitettu?

Jes. 53:4,5. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runnettu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

”Hän oli kuolevainen, Jumalana Hän oli elämän lähde maailmalle. Hän olisi voinut vastustaa kuolemaa ja kieltäytyä alistumasta sen valtaan, mutta vapaaehtoisesti Hän antoi henkensä, tuodakseen valoon elämän ja katoamattomuuden. Hän kantoi maailman synnit, kärsi sen kirouksen ja antoi henkensä uhriksi, jotteivät ihmiset kuolisi iankaikkisesti. »Totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä.» Jes. 53: 4-6 .” AT. s. 446.

”Tullessaan maailmaan ihmismuodossa, lain alaisena, ilmaisten ihmisille, että Hän kantoi heidän sairautensa, heidän surunsa, heidän syllisyytensä, Kristus ei kuitenkaan tullut syntiseksi. Hän oli puhdas, eikä mikään sairaus saastuttanut Häntä. Mitään jälkeä synnistä ei havaittu Hänessä. ... Hän seiso i maailman edessä tahrattomana Jumalan Karitsana. Kun kärsivä ihmiskunta ympäro i Häntä, Hän, joka

oli täyden miehuuden voimassa, kärsi heidän kanssaan. Se oli tärkeää, että Hän voisi ilmaista täydellistä rakkautta ihmiskunnan hyväksi...” –*That I May Know Him*, p. 67.

Kaikki ovat poikenneet pois

3. Mitä polkua jokainen kulkee ennen kääntymystään? Minkä kuvan pyhät kirjoitukset antavat jokaisen ihmisen syvästä hengellisestä ongelmasta ja sen jumalallisesta ratkaisusta?

Jes. 53:6. Me vaelsimme kaikki eksesissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.

1. Piet. 2:25. Sillä te olitte "eksesissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

”Kun Aadamilta ja Eevalta oli viety kaikki toivo seurauksena heidän rikkomuksestaan ja synnistään, kun vanhurskaus vaati syntisen kuolemaa, Kristus antoi itsensä syntiuhriksi maailman edestä. Maailma oli tuomion alainen. Kristus tuli ihmisen sijaiseksi ja vakuudeksi. Hän antaisi henkensä maailman edestä, jota kuvataan ekseyneellä lampaalla, joka on harhaillut pois laumasta, jonka syyllisyys ja avuttomuus estivät palaamasta laumaan. 'Siinä on rakkaus-ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksesi.' ... Jokainen Jumalan poika ja tytär toimii kuin Kristus, jos Vapahtaja asuu heissä. Jokainen sielu, jossa Vapahtaja ei asu, ilmaisee samaa epä kristillisyyden henkeä luonteessaan. Rakkautta ei ole vaalittu ja pantui käytäntöön. 'Korottakaa Häntä, ylösnoussutta Vapahtajaa' sanoillanne, keskusteluillanne ja kohtelullamme erehtyviä kohtaan.” *Fundamentals of Christian Education*, pp. 283, 284.

4. Mitä Jumalan Poika teki, kun Hänet tuotiin mestauspaikalle? Kuinka ankaria Hänen kärsimyksensä olivat Hänen maksaessaan meidän syntivelkamme?

Jes. 53:7,8. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lamma, joka ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut. Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä hänet temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä.

”Golgatan risti vetoaa meihin voimallisesti, antaen syyn, miksi meidän tulisi rakastaa Vapahtajaamme, ja miksi meidän tulisi pitää Hänet aina ensimmäisenä ja viimeisenä ja parhaana kaikessa. Meidän tulisi ottaa paikkamme katuvina ristin juurella. Täällä, kun näemme Vapahtajamme sieluntuskassa, Jumalan Pojan kuolemassa, vanhurskaan väärintekijöiden edestä, me voimme oppia läksyjä mielen nöyryydestä ja vaatimattomuudesta. Katso Häntä, joka voisi yhdellä sanalla kutsua legioonittain enkeleitä avukseen, pilanteon, herjausten ja vihan kohteena. Hän antaa itsensä syntiuhriksi. Kun Häntä herjataan, Hän ei uhkaa; kun Häntä syytetään väärin, Hän ei

avaa suutansa. Hän rukoilee ristillä murhaajiensa puolesta. Hän kuolee heidän edestään; Hän maksaa mittaamattoman hinnan heistä jokaisesta. Hän kantaa ihmisen syntien rangaistuksen valittamatta. Ja tämä uhri, joka ei valita, on Jumalan Poika.” – *Lift Him up*, p. 233.

5. Kun me kaikki olemme vakavasti epäonnistuneet, mitä me voimme sanoa Hänestä ja siitä, mitä Hän on kärsinyt? Mistä syystä Hän uhrasi itsensä?

Jes. 53:9,10. Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa. Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi, saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttansa.

”Kuinka paljon Jumala on rakastanut ihmissukua? Katso Golgatalle. Kun katsot Jeesusta ristillä, eikö synnin inhottava luonne tule ilmeiseksi? Synti aiheutti Jumalan rakkaan Pojan kuoleman, ja synti on lain rikkomus. Profeetta sanoo: '... Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi ... Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa.' Jes. 53:10,11. Kun syntinen ymmärtää, että Kristus kuoli hänen tähdensä, jotta Hän voisi antaa vanhurskautensa hänelle, hän ylistää Jumalan rakkautta Hänen tarjotessaan pelastussuunnitelmaa.” – *Signs of the Times*, February 27, 1893

”Taivaan Majesteetti ei miellyttänyt itseään. Mitä Hän tekikin, se tähtäsi ihmisen pelastukseen. Itsekkyys kaikissa muodoissaan tuli nuhdelluksi Hänen läsnäolossaan. Hän otti omakseen meidän luontomme, kärsiäkseen meidän sijassamme, tehden sielustaan syntiuhrin.” – *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 418.

Vanhurskas Palvelija vanhurskauttaa monet

6. Mistä Hän Raamatun mukaan tulee ravituksi? Kuinka riittävä Hänen uhrinsa oli vanhurskauttamaan ja lunastamaan ihmisen, ja miten se on mahdollista?

Jes. 53:11. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa.

Room. 5:19. sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi.

”Nyt on tullut aika, jolloin Kristus ottaa oikeudenmukaisen asemansa ja saa kunnian yli kaikkien hallitusten ja valtojen ja nimien, mitkä mainitaan. Sen hänelle tarjona olevan ilon tähden, että hän oli saattava paljon lapsia kirkkauteen, hän kärsi ristin, häpeästä välittämättä. Ja niin käsittämättömän suuret kuin suru ja häpeä olivatkin, ovat ilo ja kunnia vieläkin suuremmat. Hän katselee pelastettuja uudistuneina hänen

oman kuvansa kaltaisuuteen, jokaisen sydämen kantaessa jumalallisuuden täydellistä leimaa ja kaikkien kasvojen heijastaessa heidän Kuninkaansa kuvaa. Hän näkee heissä sielunsa vaivan tuloksen ja on tyydytetty. Sitten hän julistaa niin voimakkaalla äänellä, että sen kuulevat sekä vanhurskaiden että jumalattomien kokoontuneet joukot: »Katsokaa minun vereni ansiota! Näiden puolesta minä kärsin, näiden edestä minä kuolin, jotta he saisivat olla minun kanssani halki ikuisten aikojen.» Ja valtaistuimen luona olevasta valkopukuisesta joukosta kohoaa ylistyslaulu: »Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen.» Ilm. 5:12.” ST. s. 649.

7. Mikä oli Hänen palkkansa Hänen annettuaan henkensä syntisten edestä? Sen lisäksi, että Hän antoi henkensä, minkä muun suuren työn Jumalan Karitsa suoritti?

Jes. 53:12. Sentähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta.

Room. 8:34. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme.

”... Katsoessaan ristiä, ihmiset voivat nähdä ja tuntea Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, jonka Hän on lähettänyt. Katsoessamme Jumalaa, me katsomme Häntä, joka antoi sielunsa kuolemaan. Katsoessamme ristiä, näkymä laajenee Jumalaan, ja Hänen vihansa syntiä kohtaan nähdään selvästi. Mutta kun katsomme ristillä Jumalan vihaa syntiä kohtaan, me katsomme myös Hänen syntistä kohtaan tuntemaansa rakkautta, joka on väkevämpi kuin kuolema. Maailmalle risti on kiistämätön todiste siitä, että Jumala on totuus ja valkeus ja rakkaus.” –*Our High Calling*, p. 45.

”Juutalaisten pappien palveluksessa meitä jatkuvasti muistutetaan Kristuksen uhrista ja välitystyöstä. Kaikkien, jotka tulevat tänä päivänä Kristuksen tykö, tulee muistaa, että Hänen ansionsa on suitsuke, joka sekoittuu niiden rukouksiin, jotka katuvat syntejään ja saavat anteeksiantamuksen ja armon. Me tarvitsemme jatkuvasti Kristuksen välitystyötä. Joka päivä, aamuin ja illoin nöyrän sydämen tarvitsee uhrata rukouksia, joihin hän saa vastauksena armoa ja rauhaa ja iloa.” –(Manuscript 14, 1901) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1078

Lisätutkisteluksi

”Kun Aadamilta ja Eevalta oli viety kaikki toivo seurauksena heidän rikkomuksestaan ja synnistään, kun vanhurskaus vaati syntisen kuolemaa, Kristus antoi itsensä uhriksi. 'Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.' 'Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen.

Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.' 1. Joh. 4:19; Jes. 53:6." –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 268, 269.

"Siksi te ette ole itsenne omat; vaan te olette kalliilla hinnalla ostetut. 'Tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut... vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan.' 1. Piet. 1:18,19. Niin yksinkertaisesti, kuin uskomalla Jumalaan, Pyhä Henki on synnyttänyt uuden elämän sinun sydämessäsi. Sinä olet lapsi, joka on syntynyt Jumalan perheeseen, Hän rakastaa sinua, niinkuin Hän rakastaa Poikaansa." –*A Call to Stand Apart*, p. 30.

13

Sapattina 28. syyskuuta 2019

Minä annan sinulle uuden sydämen

"Joka kerta kun sielu kääntyy ja oppii rakastamaan Jumalaa ja pitämään Hänen käskynsä, täyttyy Jumalan lupaus: »Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne.» Hes. 36: 26. Ihmissydämen muuttuminen ja luonteen uudistuminen on ihme, joka ilmaisee elävän Vapahtajan toimivan pelastaakseen sieluja. Jatkuva elämä Kristuksessa on suuri ihme. Merkki, jonka pitäisi Jumalan sanaa saarnattaessa ilmetä nyt ja aina, on Pyhän Hengen läsnäolo, joka tekee sanasta uudestisyntyttävän voiman niille, jotka kuulevat. Tämä on Jumalan todistus maailmalle Hänen Poikansa jumalallisesta tehtävästä." AT. s. 389.

1. Minkä ihanan lupauksen Herra antoi kansalleen monia vuosia sitten? Mikä erityinen puhdistustyö on siitä lähtien luvattu tapahtuvaksi?

Hes. 36:24,25. Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne. Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan.

Jer. 33:8. Ja minä puhdistan heidät kaikista heidän pahoista teoistansa, joilla he ovat rikkoneet minua vastaan, ja minä annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat rikkoneet minua vastaan ja minusta luopuneet.

"Herra sanoo: »Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi.» »Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan» (1 Joh. 1:9; Jer. 3: 13; Hes. 36: 25).

Mutta meidän täytyy tuntea itsemme niin, että se johtaa katumukseen, ennen kuin voimme saada anteeksiannon ja rauhan." KV. s. 111.

"Jos maailma täytyy vakuuttaa synnistä Jumalan lain rikkojina, sen täytyy tapahtua Pyhän Hengen välityksellä, joka toimii inhimillisten välikappaleiden kautta. Seurakunnan täytyy ravistaa pois uneliaisuus; sillä Jumala odottaa, että saisi siunata kansaansa, joka tunnistaa siunauksen, kun se tulee vuodatetuissa kirkkaissa,

voimakkaissa valon säteissä. 'Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte, ...' Hes. 36:25." –*Ye Shall Receive Power*, p. 340.

Uusi sydän

2. Mitä me tiedämme ihmissydämeistä sen luonnollisessa tilassa? Mutta mitä Herra lupaa?

Jer. 17:9. Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?

Matt. 15:19. Sillä sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkaamiset.

Hes. 36:26. Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.

”Yksi vakavimmista rukouksista, joita Jumalan Sana on tallettanut, on Daavidin rukous, kun hän anoi: 'Jumala, luo minuun puhdas sydän.' Ps. 51:10. Jumalan vastaus tällaiseen rukoukseen on: 'Uuden sydämen minä annan sinulle'. Sitä työtä ei rajallinen ihminen voi tehdä. Miesten ja naisten täytyy aloittaa alusta, etsiä hartaasti Jumalaa saadakseen kristillisen kokemuksen. Heidän täytyy tuntea Pyhän Hengen luomisvoima. Heidän tulee saada uusi sydän, joka pysyy taivaan armosta pehmeänä ja hellänä. Itsekäs henki pitää puhdistaa pois sielusta. Heidän tulee työskennellä vakavasti ja sydämen nöyryydellä, kukin katsoen Jeesukseen saadakseen johdatusta ja rohkaisua. Sitten rakennus, oikein yhteen liitettynä, kasvaa pyhäksi temppeleiksi Herrassa.” –*Our High Calling*, p. 159.

3. Mitä Herra on luvannut panna kansaansa uuden sydämen lisäksi? Mitä Pyhän Hengen läsnäolo saattaa päätökseen ihmisessä, joka anoo armoa, pelastusta ja kuuluaista sydäntä?

Hes. 36:27. Henkeni minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne.

Hes. 11:19,20. Ja minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne, ja minä poistan kivisydämen heidän ruumiistansa ja annan heille lihasydämen, niin että he vaeltavat minun käskyjeni mukaan ja noudattavat minun oikeuksiani ja pitävät ne; ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.

”Kun ihminen, jota taipumaton oma tahto on ohjannut, pääsee siitä vapaaksi ja jättäytyy kokosydämisesti taivaallisten voimien valtaan, tapahtuu ihme; samoin kuin silloin, kun ihminen, joka on ollut voimakkaan eksytyksen vallassa, tulee ymmärtämään siveellisen totuuden. Joka kerta kun sielu kääntyy ja oppii rakastamaan Jumalaa ja pitämään Hänen käskynsä, täyttyy Jumalan lupaus: »Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne.» Hes. 36:26. Ihmissydämen muuttuminen ja luonteen uudistuminen on ihme, joka ilmaisee elävän Vapahtajan toimivan pelastaakseen sieluja. Jatkuva elämä Kristuksessa on suuri ihme.

Merkki, jonka pitäisi Jumalan sanaa saarnattaessa ilmetä nyt ja aina, on Pyhän Hengen läsnäolo, joka tekee sanasta uudestisyntyttävän voiman niille, jotka kuulevat.” AT. s. 389.

4. Mitä muita erityisiä lupauksia Herra antoi kansalleen profetta Jeremian kautta? Miksi Hän ei ollut tyytyväinen sen liiton tuloksiin, jonka Hän teki Israelin kanssa Siinain vuorella?

Jer. 31:31,32. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

Hebr. 8:9. en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liittossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra.

”Uusi liitto’ perustettiin ... lupaukselle syntien anteeksiantamuksesta ja Jumalan armosta uudistamaan sydämen ja tuomaan sen sopusointuun Jumalan lain periaatteiden kanssa... Sovitusuhri on täydellinen ja riittävä. Se on uusi liitto, sinetöity hänen verellään, joka vuodatettiin monen edestä syntien anteeksiantamiseksi. Tämän Kristus ilmoitti viimeisessä ehtoollistilaisuudessa, Niihin, jotka uskossa juovat tämän maljan, sillä on rauhoittava, sielua puhdistava vaikutus. Se on Gileadin palsamia, jota Jumala on hankkinut tehdäkseen synnin vaivaaman sielun jälleen terveeksi ja hyväkuntoiseksi.” Päivästä päivään s. 328.

Laki kirjoitettuna sydämeen ja mieleen

5. Uudessa liitossa, sen sijaan, että laki olisi kumottu, niin kuin monet uskovat, mihin Herra kirjoittaa sen? Mitä se merkitsee?

Jer. 31:33. Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

Hebr. 8:10. Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

”Kun Jumalan laki on kirjoitettu sydämeen, se johtaa puhtaaseen ja pyhään elämään. Jumalan käskyt eivät ole kuolleita kirjaimia. Ne ovat henki ja elämä, saaden mielikuvituksen ja jopa ajatukset alistumaan Kristuksen tahtoon. Sydäntä, johon ne on kirjoitettu, tarkataan ahkerasti; sillä sieltä kumpuaa elämä. Kaikki, jotka rakastavat Jeesusta ja pitävät käskyt, pyrkivät välttämään pahan ilmestymistä; ei siksi, että heidät pakotettaisiin niin tekemään, vaan koska he jäljittelevät puhdasta mallia ja inhoavat kaikkea, mikä on vastakohtana heidän sydämiinsä kirjoitetulle laille. He eivät tunne itseään itseriittoisiksi, mutta heidän luottamuksensa on

Jumalassa, joka yksin voi pitää heidät erossa synnistä ja epäpuhtaudesta. Heidä ympäröivä ilmapiiri on puhdas; he eivät turmele omaansa eivätkä toisten sielua. Heille on ilo toimia vanhurskaasti, rakastaa armoa ja vaeltaa nöyrästi Jumalan edessä.” –*This Day with God*, p. 146.

6. Minkä ihanan tiedon ihminen omaksuu, kun hänellä on Pyhä Henki itsessään ja jumalallinen laki kirjoitettuna sydämeen?

Jer. 31:34. Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra.' Sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä.

”Uuden lain siunaukset on perustettu täysin armoon, joka antaa anteeksi vääryydet ja synnit. Herra tarkentaa, 'Minä teen näin ja näin kaikille, jotka kääntyvät minun puoleeni, hyljäten pahan ja valiten hyvän. 'Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä.' Hebr. 8:12. Kaikki, jotka nöyryyttivät sydämensä, tunnustaen syntinsä, löytävät armon ja vakuuden. Onko Jumala lakannut olemasta vanhurskas osoittaessaan armoa syntiselle? Onko Hän halveksinut pyhää lakiaan ja jättääkö Hän sen rikkomisen huomiotta? Jumala on uskollinen. Hän ei muutu. Pelastuksen ehdot ovat aina samat.” –*That I May Know Him*, p. 299.

Kansa, joka kuuluu Herralle

7. Kun ihmisellä on uusi sydän ja uusi henki, mikä vaikutus sillä on hänen suhtautumiseensa ja kuuliaisuuteensa Herran lakia kohtaan? Keneen hän on yhteydessä?

Hes. 11:19,20. Ja minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne, ja minä poistan kivisydämen heidän ruumiistansa ja annan heille lihasydämen, niin että he vaeltavat minun käskyjeni mukaan ja noudattavat minun oikeuksiani ja pitävät ne; ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.

Jer. 31:34. Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra.' Sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä.

”Saman lain, joka kaiverrettiin kivitauluihin, kirjoittaa Pyhä Henki sydämen tauluihin. Sen sijaan että ryhtyisimme pystyttämään omaa vanhurskauttamme, me vastaanotamme Kristuksen vanhurskauden. Hänen verensä sovittaa syntimme. Hänen kuuliaisuutensa luetaan hyväksemme. Sitten Pyhän Hengen uudistama sydän tuottaa »Hengen hedelmän». Kristuksen armon avulla elämme kuuliaisina Jumalan laille, joka on kirjoitettu sydämeemme. Kun Kristuksen Henki pysyy meissä, vaellamme niin kuin hän vaelsi. Profeetan välityksellä hän sanoi itsestään: »Sinun tahtosi, minun

Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni» (Ps. 40: 8). Ja eläessään ihmisten keskuudessa hän sanoi: »Hän [Isä] ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista» (Joh. 8: 29).” PP. s. 352.

Lisätutkisteluksi

”Missä ei ole pelkästään uskoa Jumalan sanaan, vaan Hänen tahtoonsa alistumista; missä sydän on antautunut Hänelle, kiintymys kohdistunut Häneen, siellä on uskoa – uskoa, joka toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Sellaisen uskon kautta sydän uudistetaan Jumalan kuvan kaltaiseksi. Ja sydän, joka uudistamattomassa tilassaan ei alistu Jumalan lain alle, eikä voikaan, nyt iloitsee sen pyhistä ohjeista, huudahtaa Psalmistan kanssa: 'Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.' Ja lain vanhurskaus on täytetty meissä, jotka emme vaella lihan vaan hengen mukaan. Room. 8:1.” *God’s Amazing Grace*, p. 137.

”Sanat: 'Minä annan sinulle uuden sydämen', merkitsee: 'Minä annan sinulle uuden mielen'. Tätä sydämen muutosta odotetaan aina selkeänä kristillisenä velvollisuutena, totuuden ymmärtämisenä. Totuuden näkemyksen selkeyttä annetaan sen mukaan, paljonko ymmärrämme Jumalan sanaa. Henkilö, joka tutkii paljon Raamattua rukoillen, saavuttaa selkeän ymmärryksen ja terveen arviointikyvyn, aivan kuin hän kääntyessään Jumalan puoleen saavuttaisi korkeamman älykkyyden tason.” –*Christ Triumphant*, p. 351.

Lähetyskertomus Pääkonferenssin kirjallisuustyöosastolta

Luettavaksi sapattina 31. elokuuta 2019

Erikoissapattikolehti kohteen hyväksi kootaan sapattina, 7.9.2019

Valtaavia tapahtumia tapahtuu maailmalla tällä hetkellä. Kaikki on kuohuksissa. Rikollisuus kasvaa nopeasti. Tulvat, nälänhätä, maanjäristykset, sodat ja kulkutaudit seuraavat toinen toisiaan nopeasti. Olemme varmasti valtaviin ja vakaviin tapahtumien kynnyksellä. Meillä on vain hetki jäljellä täyttää Herramme tehtävä saarnata evankeliumia kaikille luoduille. Meillä on Hänen vakuutuksensa avusta tehtävän täyttämässä.

”Maa on oleva täynnä Herran voiman tuntemusta, niin kuin meri on vettä tulvillaan.” Habakkuk 2:14. Näyssään sisar Ellen G. White näki Herran kirkkauden esiintyvän valon säteinä, jotka etenivät ympäri maailmaa jumalallisen julkaisutoiminnan tehtävän kautta. Kuinka Jumalan kirkkauden tulee säteillä? Kuinka julkaisujen ja kirjallisuuden tulee levitä ympäri maailman?

Profeetta Jesaja sanoi: ”Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi.” Jes. 60:1

Kun Jumalalla on työ tehtävänä täällä maan päällä, Hän kutsuu miehiä ja naisia

palvelukseensa, ja Hänen kirkkautensa loistaa heidän kauttansa. Jeesuksen nähdessä pelastumattomat joukot, ”hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljätyt niin kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Silloin hän sanoi opetuslapsillensa: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.” Matt. 9:36-38. Millainen tilanne tässä onkaan kuvattuna - Jumalan lapset hajallaan kuin lampaat ilman paimenta. Ihmiset kärsivät nykyään. Monet ovat sairaita, toivottomia, yksinäisiä ja peloissaan. He elävät kylissä ja kaupungeissa, monien ollessa loukussa suurkaupungeissa. Heidän saavuttamiseen julistetaan kutsu työntekijöille.

Nykyään tarvitaan kipeästi kolportöörejä ...

- jotka ovat pyhittyneitä
- jotka ovat valmiita tekemään Jumalan työtä
- jotka vievät uskonnollista ja terveyskirjallisuutta jokaiseen kotiin
- jotka jakavat totuutta
- jotka levittävät Jeesuksen rakkauden valoa jokaiseen kotiin
- jotka hoitavat Jumalan tehtäviä
- jotka myyvät kirjoja - Jumalan kirjoja

Tämä sisältää kaikki seurakunnan jäsenet, jotka lähtevät työhön koettelevista olosuhteista huolimatta. Ehkä sinä olet yksi näistä miehistä tai naisista.

Kirjallisuuden jakaminen on taivaan antama tehtävä. Se ei voi, ei saa, tulla enää laiminlyödyksi. ”Nuoret miehet, nuoret naiset, Mestari kutsuu teitä ottamaan vastaan Hänen työnsä. Maassa on puhtaan evankeliumin nälänhätä.” -(Manuscript 112, 1901) Colporteur Ministry, s. 24. Sinulle on juuri nyt avoinna mahdollisuus osallistua maailmankaikkeuden suurimpaan suunnitelmaan - viedä Jumalan viimeinen varoitus tuomitulle maailmalle.

Sinua saattaa ihmetyttää, että Jumalalla on erityinen paikka sinulle kolportööriydessä. Kuitenkin saatat tuntea itsesi riittämättömäksi. Pohdi näitä sanoja: ”Herra antaa kyvykkyyttä tähän työhön jokaiselle miehelle ja naiselle, joka tahtoo ryhtyä yhteistyöhön jumalallisen voiman kanssa. Kaikki tarvittava kyky, rohkeus, kestävyys, usko ja tahdikkuus on tuleva, kun he pukevat sota-asun yllensä.” Ta.2, s. 542.

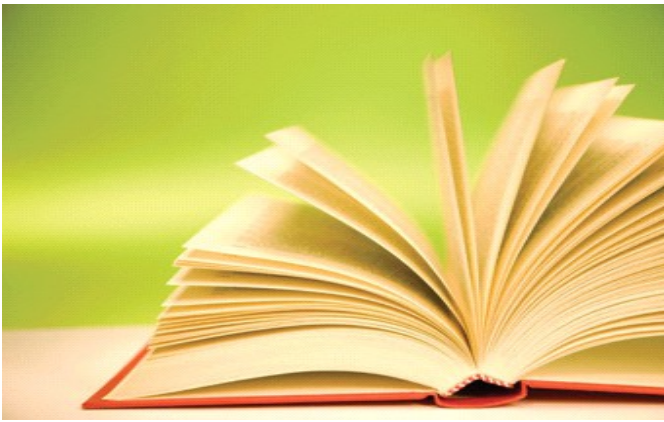
Pyydämme rukouksianne ja taloudellista tukeanne erikoissapattikolehdistä, joka kerätään ensi viikolla pääkonferenssin kirjallisuustyöosaston hyväksi. Uhrauksenne on suureksi avuksi nuorten kouluttamiseen hyväksi kolportööreiksi, kuten myös matkojen maksamiseen eri maiden kirjallisuustyöseminaareihin. ”On paljon tehtävää Jumalan työn edistämiseksi. Minua on opastettu, että kirjallisuustyö tulee elvyttää, ja että se tullaan tekemään menestyksellä. Se on Herran työ, ja siunaus kulkee niiden mukana, jotka tätä työtä vilpittömästi ja tarmokkaasti tekevät.” -(Review and Herald, January 20, 1903) Colporteur ministry, s. 17, 18.

Jeesuksen todistus sanoo: Sydämemme täytyy olla täynnä epäitsekkyyttä, ennen kuin voimme astua sisään Jumalan kaupunkiin. Jumalan kansan tulisi antaa uhrilahjansa suuremmalla runsaudella ja iloisemmalla mielellä..” -Review and Herald, November 26, 1901.

Toivotamme sinulle Herran runsasta siunausta! Siunatkoon Hän kaikkia kirjallisuustyönjohtajia, työn tekijöitä, nuoria, ja uskovaisia!

-Joel N. Barnedo

Pääkonferenssin kirjallisuustyön osaston johtaja

**Pääkonferenssin
Kolportööri osasto**

Euroopan divisioona

**Pääkonferenssin
terveysosasto**

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyksseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
